У пошані до піонерів — лицем до молоді!

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація:
"Svoboda", 81-83 Grand St.
Jersey City, N.J. 07303
434-0237
434-0807
УНСоюзу: 435-8740
— Тел. з Ню Йорку: —
BArcly 7-4125
УНСоюзу: BArcly 7-5337

РІК LXXVII. Ч. 199. ЧЕТВЕР, 29-го ЖОВТНЯ 1970 СУБОТА, 31-го ЖОВТНЯ 1970 ЦЕНТІВ 15 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, SATURDAY, OCTOBER 31, 1970 No. 199. VOL. LXXVII.

— КОРОТКІ ВІСТІ —

П'ятниця, 30 жовтня 1970

В АМЕРИЦІ

КОМПАНІЯ „НЮ ЙОРК ТАЙМС" ЗАКУПИЛА від дефіцитової компанії „Ковл Комюнікейшин, Інк." місячний журнал „Феміли Серкл", три щоденники на Фльориді, телевізійну стацію в Мемфісі та видавництво підручників і професійних журналів. За це компанія „Ковл" одержала від компанії „Ню Йорк Таймсу" шери, вартість яких обраховують в 50 мільйонів долярів.

ВИКРАДАЧІ ЕКВАДОРСЬКОГО ГЕНЕРАЛА Сезаря Садоваля — головнокомандуючого повітряними силами Еквадору, повідомили, що вони випустять його на свободу, якщо уряд звільнить із в'язниці багатьох політичних арештантів. Міністерство внутрішніх справ тієї країни запропонувало терористам 40 тис. долярів в заміну за звільнення генерала Садоваля.

МОНТРЕАЛЬСЬКА ПОЛІЦІЯ ВИВЧАЄ дві вістки, одержані, як сподіваються, від терористів з організації „Фронт за визволення Квебеку". Однак, ті вістки скорше нагадують політичний трактат, аніж повідомлення про долю схопленого ще на початку жовтня британського службовця Кроса.

КРАЙОВА АДМІНІСТРАЦІЯ У СПРАВАХ АЕРОНАВТИКИ відкликала на Кейп Кеннеді запланований запуск космічного сателіта, вартости 75 мільйонів долярів. У компютері того сателіта техніки знайшли невідповідну прокладку кабелів. Сателіта запустять в кінці наступного місяця.

НЕВЕЛИКИЙ ВАНТАЖНИЙ КОРАБЕЛЬ поблизу Ню Орлінсу з невідомих причин почав протікати і швидко пішов на дно, з усією машинерією бензинової компанії „Шеврон" та, припускають, з чотирма матросами. Капітана і трьох матросів змило з судна високою хвилею, їх врятував катер берегової охорони через 8 годин після аварії корабля.

ФІРМИ, ЯКІ ПРОДУКУЮТЬ ХАРЧІ ДЛЯ НЕМОВЛЯТ, будуть зобов'язані подавати на своїх продуктах відомості, з чого ті продукти для дітей виготовлені, та зазначати, що даний продукт не може заступити для немовляти всі необхідні харчі. Рішення про такі повідомлення-наліпки винесла Крайова Адміністрація в справах харчів і ліків у Вашингтоні.

НА СУДІ НАД 13-МА ЧЛЕНАМИ ОРГАНІЗАЦІЇ „ЧОРНІ ПАНТЕРИ" розглядано кілька знайдених у помешканні одного з підсудних речей, між ними фальшиві картки ідентифікації та книжку Мао Тзе-дуна — цитатник з його комуністичного „вчення". Книжку було видано англійською мовою в червоному Китаї.

ДРУЖИНА ПРЕЗИДЕНТА ДЖАНСОНА, виступаючи у Вашингтоні, в Крайовому Жіночому Пресклюбі, нагадала, що президент Джансон ще в 1968 році зробив одно точне передбачення. Він сказав тоді, що після сучасних днів беззаконня й безладдя — настане в ЗСА зворот „до авторитарности і консерватизму".

У СВІТІ

У ГРЕЦІЇ ВІДБУЛОСЯ офіційне відзначування 30-тиріччя приступлення до другої світової війни. В Атенах і Сальоніках відбулися військові паради, що їх приймали регент ген. Георгій Зоітакіс та прем'єр Георгій Пападопульос. 28 жовтня 1940 року грецький уряд ген. Іоніса Метаксаса відкинув ультиматум Італії, внаслідку чого до Греції вступила італійська армія, підтримана німецькою інвазією. Німеччині й Італії треба було півроку, поки вони окупували Грецію.

СОВЄТСЬКИЙ „ПРЕЗИДЕНТ" МИКОЛА ПІДГОРНИЙ ВІДКРИВ разом із іранським королем Різою Пахлеві довгий на 630 миль газопровід, що лучить копальні в Квум в південному Ірані з Баку на Кавказі. Знову ж з Баку веде провід до Тифлісу. Іранський шах відкрив газопровід в прикордонному містечку Астара, а Підгорний зробив те саме по совєтському боці кордону. Совєти спроваджують природний газ з Ірану, щоб власну продукцію такого газу експортувати до Европи.

СОВЄТСЬКИЙ УРЯД ВІДКИНУВ просьбу американської амбасади у Москві, щоб її представники могли вдруге відвідати двох американських егнералів, одного майора та турецького полковника, які інтерновані в совєтській Вірменії від 21-го цього місяця, коли-то їхній малий військовий літак випадково збився з дороги в Туреччині й залетів до Совєтського Союзу. Совєтський уряд твердить, що досить було двом представникам амбасади раз відвідати тих інтернованих і для дальших відвідин „нема потреби".

ЙОРДАНСЬКИЙ КОРОЛЬ ГУССЕЙН ПРИЗНАЧИВ новий уряд, при чому прем'єром став Васфі ель-Таль. Тому, що той йорданський діяч виступав раніше проти надто великої активности палестинських партизанських організацій, стаціонованих в Йорданії, припускають, що може прийти до погіршення взаємин між урядом і тими організаціями, дармащо Гуссейн покликав новий уряд власне задля реалізування своєї угоди, що її зробив з лідером партизанських організацій Ясіром Арафатом.

ШВАЙЦАРІЯ ВІДКИНУЛА просьбу лідера Біяфри, генерала Одумуґву Оюкву дати йому політичний азиль. Після програ Біяфри в її збройному змаганні, щоб відірватися від Ніґерії, Оукву знайшов в січні цього року притулок в Слоневому Побережжі, яке проте тепер вимагає, щоб він виїхав відтіль.

Михайло Ґречин, піонер-союзовець, помер в Ню Йорку

Ню Йорк. — Цього тижня, мабуть в середу, 28-го жовтня вночі, тут помер на 76-му році життя заслужений піонер-союзовець, св. п. Михайло Ґречин. Покійний народився в Дарахові біля Тернополя в 1894-му році і молодим хлопцем приїхав до Америки перед першою світовою війною і довший час проживав в Джерзі Сиґі. До УНСоюзу вступив в березні 1914-го року і ввесь час, аж до своєї смерти, був його активним членом. Був самітний і сам жив від деякого часу в Ню Йорку у своєму мешканні, де і знайдено його вже неживим. Похорон відбудеться в понеділок, 2-го листопада, о год. 9:30 рано з похоронного заведення Івана Ковальчика в Джерзі Сиґі до місцевої української католицької церкви св. Петра і Павла й опісля на цвинтар. Осиротив ближчу і дальшу родину в Америці й Україні.

Українські кандидати, не зважаючи на труднощі, мають вигляди на виборчу перемогу

У цьогорічних виборах, що відбудуться в найближчий вівторок, 3-го листопада, є чотирьох кандидатів українського роду: два — Олекса Забродський з Іллиной і Михайло Кіцок з Пенсильвенії кандидують до Конґресу ЗСА, а два — Ричард Попович з Рочестеру і адв. Віктор Боровський з Дітройту кандидують на членів стейтових леґіслятур. Коли мова про Забродського і Кіцока, вони — згідно з одержаними інформаціями, мають поважні труднощі, але також і поважні вигляди на виборчу перемогу. Трудність для Кіцока в Пенсильвенії головно в тому, що його виборчий район має сильну демократичну „машину", що має великий вплив на місцеві засоби пропаганди, зокрема на місцеву пресу і радіовисильні, що не тільки підтримують демократичного кандидата, але й роблять труднощі у передвиборчій кампанії республіканцеві Кіцокові. Демократичний кандидат також розпоряджає далеко поважнішими фондами на передвиборчу кампанію. Тим не менше, Кіцок має поважні вигляди на виборчу перемогу з уваги на свою позитивну політичну програму. Його також підтримують не тільки українці, але й численні інші етнічні, головно слов'янські групи. Подібні труднощі має й Олекса Забродський в Чикаго, до яких долучується ще й та обставина, що в його виборчому районі є відносно мала кількість голосуючих слов'янського роду, але він має велику популярність серед усіх груп. У виборах кожний голос рахується і тому дуже важливо, щоб у вівторок, 3 листопада, всі громадяни українського роду не тільки самі віддали свої голоси на цих кандидатів, але й заохотили до цього своїх сусідів і знайомих.

Комісія пропонує поширити і змінити вишкіл лікарів

Лос Анджелес. — Комісія Карнеґі у справах вищої освіти опублікувала тут 29-го жовтня своє звідомлення, в якому пропонується збільшити на 50 відсотків кількість студентів медицини і на 20 відсотків студентів дентистики та скоротити час медичного вишколу з вісім до шість років, а дентистичного вишколу з чотирьох до трьох років. У звідомленні рівночасно закликається створити в Америці 126 нових осередків здоровного виховання, які були б зв'язані з медичними школами та разом з ними краще піклувалися б здоров'ям населення. В долученій до звідомлення заяві сказано, що коли б усі ці рекомендації були здійснені, то це коштувало б федеральному урядові один більйон до 1980-го року. У звідомленні сказано: „Американці заслуговують і можуть собі дозволити на ліпше піклування їхнім здоров'ям. Ми маємо найвищий стандарт прожитку, але не найвищий стандарт життя — як його оцінювати смертністю новородків та пересічною довжиною життя. Цілий ряд країн перевищують нас. Фактично, в порівнянні з іншими країнами, ми є на другому місці. Ліпше піклування здоров'ям має виразно національне першенство". У звідомленні сказано, що система медичної освіти і вишколу в Америці базується на звідомленні д-ра Абрагама Флекснера з 1910-го року і тепер уже не відповідає потребам опіки народним здоров'ям.

Федеральний суд прослідживатиме справу вбивства в Кент університеті

Вашингтон. — Сенатор Стівен М. Янґ з Огайо повідомив тут 29-го жовтня, що в січні 1971-го року буде створена федеральна велика лава присяжних, яка прослідживатиме головну справу вбивства чотирьох студентів під час студентських заворушень у Кент університеті в Кент, Огайо, в місяці травні цього року. Чотирьох студентів згинуло у перестрільці з національною ґвардією. Цю справу вже прослідживала стейтова велика лава присяжних і в своєму ореченні вона оправдала національну ґвардію, приписуючи вину за заворушення і смерть чотирьох студентів самим студентам. Сенатор Янґ уважає, що цей вирок був „політичний" та що федеральна лава присяжних, яка складатиметься з правників Департаменту справедливости, змінить цей вирок.

Виборчі кандидати слухають компюторів

Лос Анджелес. — Тут повідомлено, що один губернатор стейту, що є кандидатом на перевибір у теперішніх виборах, звернувся до корпорації, що має назву Вирішної Інформації, щоб перевірила реакцію голосуючих на його контроверсійне становище в справі податків. Корпорація, що послуговується компютерами, повідомила губернатора, щ околи йому залежить на перевиборі, він повинен цілком змінити своє становище, бо тільки так він може дістати голоси ліберально наставлених молодих республіканців. П'ять днів після того, губернатор послухав поради компютерів і змінив своє становище. Вибори в найближчий вівторок покажуть хто помилився, компютери чи губернатор.

Новий президент Чіле заповідає повільність у змінах

Сантіяґо. — Минулої суботи, 24-го жовтня, парлямент Чіле вибрав на президента країни 62-літнього дотогочасного лівого соціялістичного сенатора д-ра Сальвадора Аллєнде, на місце дотеперішнього президента Едуарда Монтальва, християнського демократа. Перебрання влади має наступити в найближчий вівторок, 3-го листопада, але новий президент ще не вспів створити свого уряду. Натомість на першій своїй пресовій конференції 29-го жовтня новообраний президент Аллєнде заявив, що він думає тільки повільно і поступово переводити заплановані зміни, до яких у закордонній політиці належатиме визнання та нав'язання дипломатичних зв'язків з комуністичними країнами, а у внутрішній політиці — націоналізація.

ЗСА закидають Совєтам порушення консулярного пакту, вимагають звільнення генералів

Москва. — Державний Департамент передав совєтській амбасаді у Вашингтоні ноту з протестом проти порушення Совєтами консулярного договору та з рішучою вимогою звільнення інтернованих в совєтській Вірменії двох американських генералів, одного майора й одного турецького полковника, які випадково й проти своєї волі залетіли туди у середу минулого тижня, коли летіли між двома турецькими містами. Таку саму вимогу зголосив в совєтському міністерстві закордонних справ у Москві шарж д'афер американської амбасади, бо амбасадора Джекоба Віма не було тоді в Москві. Пільот того літака виправдував причину, чому той малий літак залетів до СССР: сильний вітер закинув літак над хмару, а коли після того пільот побачив внизу місто, був переконаний, що це турецьке місто Карс, і щойно приземлившись дізнався, що це совєтський Ленінакан. Американська нота звертає увагу, що совєтський уряд щойно на 5-ий день після інтернування пасажирів того літака дозволив представникам американської амбасади у Москві відвідати їх, дармащо консулярний договір наказує зробити це найдалі до 4-ох днів, та наводить низку конкретних випадків, як американські власті ставились толерантно супроти порушування американської водної чи повітряної суверенности совєтськими літаками й кораблями. Хоч московська „Правда" признала, що той американський літак залетів до совєтської Вірменії „вірогідно випадково", проте в комунікаті офіційної агенції ТАСС таврувалось американські закордонні бази, як „вогнище агресії, інтервенції і шпигунства" а інші газети використовують той інцидент для подібних протиамериканських витівок. Американські коментатори вважають, що Совєти потверджують своєю поведінкою в цій справі загострення свого курсу супроти Америки.

Східня Німеччина пропонує Західній Німеччині відновити контакти

Бонн. — Представник Східньої Німеччини зголосився у західньо-німецького канцлера Віллі Брандта з готовим текстом комунікату, за яким обидва уряди рішають відновити безпосередні розмови, націлені на покращання обопільних взаємин. Такі розмови відбулися двічі: в Ерфурті у Східній Німеччині у березні ц. р. і в Касселі у Західній Німеччині у травні цього року стрінулись були канцлер Віллі Брандт і східньо-німецький прем'єр Віллі Стоф. На тому ті контакти скінчилися, бо східньо-німецькі комуністи вперто вимагали, щоб Західня Німеччина визнала Східню Німеччину за рівну собі суверенну державу та обмінялися з нею амбасадорами, чого Західня Німеччина не хоче зробити. Теперішній заклик східньо-німецьких комуністів розуміють так, що він прийшов під натиском збоку Москви. Згадане звернення східньо-німецьких комуністів прийшло напередодні приїзду до Східнього Берліну совєтського міністра закордонних справ Андрея Громика і німецькі комуністи хотіли виказатись перед ним, що вони мають „добру волю" поліпшити свої взаємини із Західньою Німеччиною. Західньо-німецький уряд повідомив був Москву, що коли східньо-німецькі комуністи ставитимуть неприйнятливі передумови для поправи взаємин між двома частинами поділеної Німеччини, то безвартним стане договір, що його Західня Німеччина підписала з СССР у Москві 12 серпня ц. р.

ЗСА і СССР підписали умову про спільну систему злучування в космосі

Москва. — В четвер 29-го жовтня виявлено, що попереднього дня, 28 жовтня ц. р., у Президії Совєтської Академії Наук підписано умову про старання осягнути спільну систему злучування повітряних кораблів в космосі. Ту умову підписали американська і совєтська делеґації, які впродовж двох днів в цьому тижні нараджувалися в цій справі, — при чому головою американської делеґації був директор космічних дослідів в Юстоні, Рберт Джілрут, а з совєтського боку — проф. Борис Н. Петров, голова совєтської Ради для міжнародної співпраці для дослідів у космосі і користування ним. Ту умову мають ще затвердити адміністратор американської Крайової Агенції космічних дослідів (НАСА) д-р Джордж М. Лов та президент Совєтської Академії Наук д-р Мстислав Келдіш. Американсько-совєтська умова передбачує створення трьох комісій, кожна з них по 6-10 членів, техніків-фахівців. Найближча конференція у цій справі відбудеться у березні 1971 року в ЗСА.

Вибухом бомби пошкоджено Центр Міжнародних Справ у Гардвардському університеті

Кембрідж, Масс. — Після навмисне запізненого телефонічного повідомлення про підкладену бомбу в приміщенні бібліотеки Гарвардського Університету — бомба зірвалась і завдала значних пошкоджень бюрам та бібліотеці Центру Міжнародних Справ. На щастя, нікого з науковців та студентів у час вибуху не було. За день перед цим новим актом терору молодики роздавали між студентами Гарвардського і Редкліфського університетів летючки, в яких Осередок Міжнародних Справ, що є центром для вивчення міжнародних проблем, названо „зброєю американського імперіялізму". Як виявлено, ті летючки з безпідставними обвинуваченнями роздавали й підкидали студентам члени групи „Студенти за Демократичне Суспільство", а підкладання бомби приписують собі члени „революційної жіночої групи", відомої під назвою „Плем'я гордих орлів". Представники Гарвардського Університету заявили, що Центр Міжнародних Справ це наукова установа, яка займається вивченням міжнародних проблем задля кращого порозуміння між народами світу. Найбільше увагу звертає Центр на країни, що починають розвиватись. Напередодні вибуху бачили в тому будинку двох дуже гарно зодягнених жінок.

У 52-ГІ РОКОВИНИ ЛИСТОПАДОВОГО ЗРИВУ

Четверта Пленарна Сесія Секретаріяту СКВУ відбудеться в січні в Ню Йорку

Філядельфія (СКВУ-УПС) — 25 жовтня 1970 тут відбулися наради Президії та членів Секретаріяту Світового Конгресу Вільних Українців. На нараді обмірковано справу чергової пленарної сесії Секретаріяту СКВУ, а з важливіших біжучих справ — проєкт відмічення 100-х роковин з дня народження Лесі Українки та лист Кардинала Е. Тіссерана.

Президія Секретаріяту СКВУ прийняла постанову про те, щоб четверту пленарну сесію Секретаріяту відбути в Ню Йорку, 30-31 січня і-го лютого 1971 року. В рамках запланованої сесії відбудуться теж наради комісій Секретаріяту та сесії Світової Ради Суспільної Служби СКВУ і Світової Координаційної Виховно-Освітньої Ради.

У зв'язку з цим, що в 1971 році припадають соті роковини з дня народження Лесі Українки, Президія Секретаріяту СКВУ вирішила проголосити наступний 1971 рік — „ювілейним роком Лесі Українки" та звернутися до всього українського громадянства за межами України і всіх організацій належно відмітити у 1971 році роковини найбільшої і найвидатнішої української поетеси.

Президія Секретаріяту СКВУ розглянула опублікований на сторінках української преси лист кардинала Е. Тіссерана, який тенденційно й фальшиво насвітлює окремі питання історії українського народу й української церкви. Враховуючи важливість цієї справи, Президія вирішила просити Комісію церковно-релігійних справ Секретаріяту зайняти становище до цього листа. Президія теж надіється, що в цій справі займуть становище компетентні українські церковні кола, а теж українські центральні репрезентації.

У нарадах взяли участь: Йосип Лисогір, о. митрат Василь Кушнір, заступник президента, Ігнат Білинський, генеральний секретар, Матвій Стахів, член Президії, митрополит Мстислав Скрипник та пані Олена Лотоцька — член Секретаріяту, Михайло Сосновський, екзекутивний директор.

Українське Лікарське Товариство відзначатиме своє 20-тиріччя

Ню Йорк. — В суботу 31 жовтня ц. р. Українське Лікарське Товариство Північної Америки відзначатиме у Ню Йорку, у Статлер Гілтон-готелі при 7-ій Еве. і 33-ій вулиці, 20-тиріччя свого існування — ювілейним бенкетом і балем. О год. 5-ій по пол. відбудеться „Коктейл-парті" в залі „Ла птіт кафе", а о год 6-ій голова Головної Управи УЛТПА д-р Богдан Шебунчак відкриє на великій балевій залі Ювілейну зустріч. Після того відбудеться бенкет, на якому будуть відчитані привіти. Головний редактор „Лікарського Вісника", д-р Павло Джуль з Дітройту виголосить доповідь на тему „20 літ існування Українського Лікарського Товариства". О год. 8:30 промовлятимуть впродовж пів години колишні голови Головної Управи УЛТПА — поза ними ніяких інших промов не буде. На год. 9 вечером передбачено початок балю. В мистецькій частині програми виступлять письменники І. Керницький і М. Понеділок. Під час балю гратиме оркестра „Амор".

Совєтська газета називає засновників релігії „божевільними"

Київ. — У статті „Підкладка „Божого дива", надрукованій в газеті „Молодь України" з 16 жовтня, висловлено погляд, що творці релігій у світі були „божевільними". Саме в той час в СССР відбувалась Конференція Музульман, з участю представників з багатьох музульманських країн, які підписали „заклик до миру". „Молодь України" подала таке твердження, за „співробітником Павлова, професором-психіятром П. О. Останковим з Москви": „Немає жадного засновника релігії, який би не фіґурував в описах психіятрів, як божевільний". Газета додає: „Однак, слід застерегти від витлумачення релігійної віри, як своєрідної психічної хвороби", бо інакше довелося б визнати божевільними мільйони людей християнського, магометанського, жидівського та ін. віровизнань у самому СССР.

СВОБОДА SVOBODA
український щоденник UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian Newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by the Ukrainian National Ass'n, Inc. at 81-83 Grand St., Jersey City, N.J. 07303

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.

Subscription Rates: One year $18.00; six months $9.50; three months $5.00. For UNA members monthly 65¢

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Листопадові Роковини

Серпанком 52-ох років та великими подіями, включно з другою світовою війною і висадом людини на Місяці, відділений від нас світлий акт Першого Листопада 1918-го року, що ним українці Галицької волости зголосили своє право на прадідівську землю, щоб кілька місяців пізніше об'єднатися із своїми наддніпрянськими братами в ні від кого незалежну, соборну і народоправну Українську Народну Республіку.

Не багато залишилося поміж нами тих, що цю світлу історичну подію творили. Багато з них поклали свої голови тоді і пізніше за те, щоб Перший Листопад був не тільки актом, але й фактом. А разом з тими, що відходять, і з новими великими подіями затирається пам'ять про Перший Листопад і сама подія стає спомином, своєрідною леґендою, про яку пам'ятається і яку згадується в книжках і на імпрезах більше з призвичаєння, як потреби, зокрема, коли мова про молодші ґенерації.

Тим часом Перший Листопад має в собі стільки вартісного, що він, поруч з роковинами 22-го Січня, таки справді є і повинен залишитися дороговказом для всіх ґенерацій. Того ж бо Першого Листопада сталося неймовірне: сторіччями гноблений і всілякими рафінованими способами й засобами народ словом і ділом, своєю волею і своєю силою самовизначився в повному значенні цього слова. Що ж більше може вчити й заохочувати, збільшувати надію і скріплювати силу!

Не диво, що для американських українців роковини Першого Листопада і 22-го Січня були найбільшими святами і найкращими нагодами для їхньої всебічної діяльности. Очевидно, що часи змінюються, світлі події припадають порохом часу, але можна і треба багато дечого зробити, щоб відстандартизувати наші святкування роковин Першого Листопада, надати їм нового вигляду і нової цілеспрямованости, достосовуючи до кожночасних можливостей і потреб. Дещо в цьому відношенні вже зроблено і робиться, вже були знамениті припадки, коли святкування роковин Першого Листопада влаштовували молодечі організації, вшановуючи при цьому учасників тієї світлої події та святкуючи її, як велику ідею, блискучий чин і знаменитий приклад. Таким бо Перший Листопад і був: ідеєю і прикладним її здійсненням.

Ювілей УЛТПА

20-річчя Українського Лікарського Товариства Північної Америки — це ювілей одної з найповажніших українських станових організацій на американському континенті, завданням якої є не тільки організаційно охоплювати людей одного фаху, але й нав'язувати до світлих традицій українських лікарів нашої новітньої історії. Імена українських лікарів записані в історії української науки й літератури, української політики й дипломатії, нашого визвольного руху й української преси. Степан Белей, Тит Бурачинський, Іван Куровець, Іван Липа, Юрій Липа, Євмен Лукасевич, Іван Луценко, Борис Матюшенко, Маркіян Панчишин, Віктор Пісняческий — це тільки десяток з пам'яті взятих прізвищ лікарів, що поруч свого фаху видатно заслужились в різних ділянках українського творчого життя. Основники УЛТПА правильно зрозуміли, що організація потрібна не тільки для того, щоб влегшувати своїм членам влаштування при професійному варстаті праці і щоб видавати свій журнал, який був би внутрішньоорганізаційною ланкою, але й щоб у своїй організації створити дух, гідний великих предків.

УЛТПА має коло 600 членів. В ході організаційної розбудови засновано 10 Відділів в ЗСА і 5 в Канаді. Але поза УЛТПА є ще яких 150 лікарів в Канаді та 100 в ЗСА, і це велика турбота лікарської верхівки, щоб притягти до свого гурту цих колеґ. Друга турбота УЛТПА — залучувати в організаційні ряди молодий доріст. В УЛТПА є покищо яких 50 молодих лікарів, які вже тут закінчили високі студії. Але існує окрема референтура для медичного доросту, існує зв'язок із СУСТА і СУСТ Канади та місцевими студентськими Громадами. УЛТПА уділює 10 стипендій нашим студентам медицини, і за це належить велике признання його проводові.

З ходом часу члени УЛТПА в більшій мірі громадсько активізуються і в більшій мірі грошово підтримують різні культурні установи, аніж це робили раніше. З-посеред членів цього Товариства маємо активних членів НТШ, активних діячів в акції за Патріярхат Української Католицької Церкви, за Інститут Українознавства при Гарвардському університеті, за розвиток українського спорту. УЛТПА — найчисленніша група українських професіоналістів з високою освітою, найкраще матеріяльно ситуована. Тому на ній і тяжить обов'язок бути активним і творчим чинником в громаді.

Іван Порітко

ПЕРШИЙ ЛИСТОПАД

П'ятдесят і два років тому, під ніч Першого Листопада 1918 р. українські вояки з доручення Українського Військового штабу, під командою сотника Українських Січових Стрільців Дмитра Вітовського зразково перевели перебрання державної влади на українських землях колишньої австро-угорської монархії.

Вивішений блакитно-жовтий прапор на ратуші старовинного города Львова і звернення Української Національної Ради повідомляли про те, що „волею українського народу утворилася Українська Держава".

Та зразу почалися збройні сутички з поляками, що опісля розвинулися в затяжну українсько - польську війну.

Західньоукраїнська держава, що три місяці пізніше актом 22-го січня 1919р. з'єдналась з Наддніпрянською Україною та іншими частинами українських територій в Соборну Українську Державу, не видержала натиску переважаючих сил ворогів, але актами Першого Листопада і 22-го Січня український нарід виявив свою волю і перерішив свою долю на майбутнє.

Програна війна ні в чому не змінила того факту і ні в чому не змінює його те, чи сьогодні це передрішення хтось визнає, чи ні. Український нарід свою волю рішучо виявив і від того часу потверджує її своєю кров'ю і кров'ю тих, що намагаються її заперечити. Кінцева перемога таки буде за українським народом бо за ним правда і невід'ємне право жити вільним і незалежним життям. В такій вірі й з таким переконанням відзначаємо сьогодні радісні Листопадові Роковини.

Перший Листопад став символом національно - державницької зрілости галицьких українців. Він став символом того державницького світогляду, що проявляється не в сантиментальних деклярaціях і декламаціях, а у збройному чині в обороні прав народу на свою власну, ні від кого незалежну державу. Перший Листопад — це символ соборницького мислення і соборницької дії галицьких українців, бо збройний переворот у Львові 1-го листопада був ідейно найтісніше пов'язаний з визвольними змаганнями на Наддніпрянщині з 1917-го року, що завершилися 4-им Універсалом з 22 січня 1918 року. І відбувся він під знаменом того всеукраїнського патріотизму, який заманіфестовано історичним актом 22-го січня 1919 р.

Листопадовий Чин залишив нам ясний дороговказ і дав джерело наснаги в дальших визвольних змаганнях, але ми часто забуваємо, що основою його була жертва крови і життя кращих синів народу. Наша збройна боротьба залишила багато воєнних інвалідів. Також з другої світової війни осталось українські воєнні інваліди (УПА, 1 УД УНА і ін.). Вони розпорошені по Україні та по всіх континентах вільного світу.

Під сучасну пору під опікою Суспільної Служби Комбатантів є ще коло 400 колишніх українських військовиків, яким наша спільнота у вільному світі зобов'язана допомагати, бо їх важку долю злагіднити можемо тільки ми самі. Гоїти криваві рани колишніх учасників нашої збройної боротьби, гамувати важкий біль вояцької душі — це виключно завдання українців на чужині, бо на рідних землях цього робити немає спромоги.

Суспільна Служба Комбатантів, в якій об'єднано співпрацюють наші комбатантські організації, а саме: ОбВУА, Братство Українських Січових Стрільців, Б-во кол. Вояків 1 УД УНА, Об'єднання кол. Вояків УПА, Вільне Козацтво, Союз Ветеранів Українського Резистансу, а від 1970 р. Товариство кол. Вояків УПА — зорганізовано допомагає нашим інвалідам від 1953 року. За цей час уділено допомоги на понад 175 тис. долярів.

У минулорічній листопадовій збірці зібрано у 81-ій громаді в ЗСА 15.814 долярів. По окремих громадах зібрано: Ню Йорк—2.955.95 Філядельфія — 2.952, Чикаго — 2.047.25, Клівленд — 1.228.00, Боффало — 849.00 Дітройт — 576.00, Нюарк — 443.00 Рочестер — 403.00 Балтимор — 364.00, Амстердам — 324.00, Піттсбурґ — 316.50, Честер — 302.80 Гартфорд — 220.00, Ню Гейвен — 198.00, Маямі — 194.00 Сиракюзи — 181.00, Вашингтон — 178.00, Лос Анджелес — 176.75, Трентон — 151.00, Міннеаполіс — 136.00, Коговс — 90.25, Пассейк — 88.50, Джерзі Сити — 82.05 Бриджпорт — 88.00, Норвіч — 74.00, Джанставн — 70.50, Кварте — 66.00, Гемmonд — 64.00, Гари 63.00 Бінґгемтон — 55.10, Сан Дієґо — 54.50, Бостон — 50.00, Елізабет — 50.00, Симсбурґ — 50.00, 47 місцевостей склали менше як по 50.00 разом 672.54.

І цього року в день Листопадових Роковин пригадуємо про наш священний обов'язок супроти учасників визвольної боротьби — наших воєнних інвалідів, які повинні відчути повну і щиру опіку українського суспільства. Вони мусять бути свідомі того, що жертви українського воянтва знаходять признання загалу нашого народу, який своїми щедрими датками у листопадовій збірці виконує тільки свою повинність супроти воїнів нашої збройної визвольної боротьби.

Як щороку, українські комбатантські організації в ЗСА через Суспільну Службу Комбатантів переведуть річну збірку на Дар Українського Воєнного Інваліда у місяці листопаді. Здаємо собі справу, що потреби нашої збірноти великі й різнородні, одначе, жертвуючи на пpeрізні цілі, не забуваймо бодай раз на рік про українських інвалідів — учасників збройної боротьби, що втратили зовсім або частинно можливість працювати на своє удержання.

Сподіваємося, що вся наша спільнота знову виявить свої патріотичні почування щедрими пожертвами на допомогу колишнім нашим воякам, що у визвольній боротьбі втратили своє здоров'я!

Виконаймо ж гідно свій почесний обов'язок супроти Першого Листопада 1918 року, що розбудив приспане почування українського народу до своєї Батьківщини і від того часу щороку скріплює його віру в остаточну перемогу.

Наталка Дерлят

УКРАЇНСЬКИЙ РУБІКОН

„Так мовить Бог ваш:
знайте і мовчіть:
Збудую тут твердиню
в вічнім гарті,
Як камінь гордощів,
як камінь, що на варті!"
(Ю. Липа — „Львів")

Шелестить золото - ржаве осіннє листя й шелестять пожовклі сторінки аналів нашої давнини, разказуючи, як король Данило для захисту західніх земель побудував оборонний замок і наставив там свого сина Льва.

З бігом років довкола твердині розкинувся город Львів, що став не тільки важливим торговельним пунктом, але й науковим та духовим центром усієї Галицької землі. Тут заснувалось Ставропігійське Братство, звідси лунав поклик пробудителя Маркіяна Шашкевича та відгомін ударів важкого молота великого каменяра Івана Франка.

Після „Емського указу", яким заборонялось українське друковане слово в російській імперії, — у Львові сконцентрувався літературний рух всієї України.

Львів постав на оборонно-воєнних бойових традиціях і, хоч попав у неволю, століттями дожидав слушного моменту, щоб знов при повній зброї стати на варті західніх українських земель.

У сивій давнині, коли постав замок, на горі серед лісів збудовано у кріплений монастир св. Юрія, а потім, у XVIII столітті в синяву просторів піднялись бані його собору й запанували над містом. При вході на бескому коні зіпнявся св. Юрій, списом пробиваючи гада. І став він для цієї землі символом лицаря, борця-лицаря переможця.

На заломі XIX століття львівські студенти, згуртовані в товаристві „Молода Україна", кинули сміливий клич вільної, соборної української держави і започаткували стихійний національний рух серед молоді Галичини.

Коли обрії Европи затяглися грозою і було видно, що надходить війна між Австрією й Росією — нова ґенерація зрозуміла, що саме їй прийдеться зі зброєю в руках переводити ідеї в чини.

І тоді почався поспішний військовий вишкіл при Січах, Соколах, у Пласті, в таємних середньошкільних гуртках, а особливо в легальному стрілецькому товаристві Січові Стрільці. Оця „забава дітей у військо", як кепкував дехто, згодом зродила й скристалізувала думку суспільства про конечність створення власної збройної сили.

Уже в серпні 1914 р. центральний політичний орган — Головна Українська Рада за ініціятивою Українського Січового Союзу, Січових Стрільців та Сокола Батька створила й оформила Леґіон Українських Січових Стрільців. Це вперше після Полтавського бою галицький воїн загороджував шлях руїнникові й загарбникові України — царській Росії.

У кривавих карпатських і подільських боях Українські Січові Стрільці засвідчали: „Ми поляжем, щоб славу і волю й честь, Рідний краю, здобути Тобі".

***

Восени 1918 р. основи Австро - Угорщини захитались, і цісар Карло спробував ще піддержати їх обіцянкою федеративних, національних держав.

У цей важливий, переломовий час українці Галичини старались за всяку ціну стягнути з Буковини свій леґіон. Однак, впливові польські кола, боячись української збройної сили, намагались не допустити до цього.

Тодішній політичний провід Галичини, репрезентований Українською Національною Радою, не був приготований на розпад Австро-Угорщини і тому вирішив проголосити українську етнічну територію окремою державою в складі австрійської федерації.

Таке рішення не задовольняло прагнень молодшого покоління, а особливо УС-Стрільців, котрі метою національних змагань ставили соборну, вільну, самостійну Українську Республіку.

В той час у Львові діяв тайний Український Генеральний Військовий Комісаріят, завданням якого було провести збройний переворот і перебрати владу з рук австрійсько - польської адміністрації. Головою Комісаріяту став сотник Дмитро Вітовський, який призначив виступ на ранок 1-го листопада.

Як тільки ранок розплющив сонні очі, над містом уже маяли синьо - жовті прапори, вулицями проходили вояцькі стежі. Переворот удався — Львів і провінція були в українських руках.

Промені сонця вітали відновлену державу, а Святоюрський собор блиском копул благословляв наш нарід.

Того самого дня поляки почали збройний спротив. Розгорілись завзяті бої за поодинокі пункти й будинки.

Українські сили були заслабі, щоб вдержати місто, і всі надії покладалось на прихід УССтрільців.

Леґіон УСС'ів порвав із австрійською командою і поспішав боронити західні землі й їх столицю Львів проти ворожих затій. Перший транспорт прибув під Львів уже 3-го листопада. На УССтрільців спиралась головна бойова акція. Однак, під натиском переважаючих сил 21 листопада команда українських військ наказала евакуацію Львова, замикаючи його перстенем облоги.

Переорганізованими силами Українська Галицька Армія геройсько - одчайдушними офензивами намагалась здобути Львів. Тоді поляки кинули проти неї вишколену й озброєну французами армію Галлера, яку дістали для боротьби проти большевиків.

Через цілковитий брак амуніції в липні 1919 р. УГА мусіла перейти за Збруч.

***

Перший листопад — це синтеза надбань, завершена переходом української галицької душі поза Рубікон, за яким залишились австрофільство, москвофільство, сліпа льояльність та політична невиробленість.

Перший листопад створив нову традицію боротьби за власну державу, овіяну леґендою, очаровану незвичайною стрілецькою піснею. На цих національних святощах виховувались нові покоління, які щороку в листопаді відвідували могили полеглих героїв, складали там тернові вінки й клялись-присягались боротись до загину за рідний край.

З першим листопадом почався цей невпинний бойовий марш наших патріотів через УВО, ОУН, тайний Пласт, УПАрмію.

Наповнюються тюрми, концентраційні табори, густо ллється кров, земля вкривається юним скошеним цвітом, але такт маршу не вмовкає, а відбивається, бо продовжують його сотні „окрилених ніг".

***

В ті часи, коли кувалась доля батьківщини, творився прийдешній листопад — українське жіноцтво стояло на визначному пості. Під проводом Константини Малицької ще 1912 р. започаткувало воно широку збіркову акцію на „Невгасаючий Фонд України", що незабаром став єдиною матеріяльною базою при творенні леґіону УСС'ів.

З молодої ґенерації вийшли одчайдушні дівчата - героїні Олена Степанів, Софія Галечко, Гандзя Дмитерко, Павлина Михайлишин, які у вояцьких одностроях зі зброєю в руках засвідчували свій патріотизм. І були вони немов першою стежею з тодішнього жіночого світу, а по їх слідах пішли й ідуть уже інші.

***

Ген далеко при голубому небозводі там наша батьківщина, і там стоїть наш Львів, як „камінь гордощів, як камінь, що на варті".

Блищать копули собору, а на коні при вході зіп'явся св. Юрій — символ лицаря-переможця. За подувом вітру шелестить червоно-ржаве листя, розказує про перший листопад 1918 р., коли тут велися завзяті бої й лилась кров за власну державу.

О незабутній Листопаде!
Пройдуть роки,
пройдуть віки,
А ти стоятимеш над нами
Мов тінь Господньої руки.

З НАШИХ БУДНІВ

ПОРАДИЛИ І РОЗРАДИЛИ

„Добра рада, — говорили в Старім Краю, — ліпша, ніж готові гроші", — добрі приятелі, — такі, як мої сусіди й земляки з Бібрецького повіту, панство Татухи, — більше не раз вартують, як майно не одної Кредитівки.

— Ти, синашу, не сумуй та й не мирикуй, що не виграв мільйона на стейтовій льотерії, — потішає мене пан Татух. — Ти лише подумай на здоровий розум, що ти з такою купою грошей зробив би?.. Від великого щастя, так само, як і від нещастя, люди дістають нераз поміщання розуму і попадають до крейзі-гавзу. Чи тобі треба такої біди?..

— Не в тому річ, що він не виграв, — перебила його в цьому місці пані Татушиха, — але я тебе питаю, чому нема справедливости на світі? Чому таке щастя привалило пенсіонованому ґенералові? Йому так треба було того мільйона, як собаці п'ятої ноги. Якщо Майків син, що служив при фермах, дістає місячно сто долярів заслуженини, то яку пенсію мусить гребти американський ґенерал?!

— Се правда. Багачеві ще й дідько дитину колише, — помахав головою пан Татух. — Але я далі своє кажу, що з великими грішми часто буває великий клопіт. От ти ще, скажемо, не дістав свого мільйона на руку, а вже держава простягає свою руку — хоче з тобою ділитися: плати, мовляв, податочок, та й ще який! А на корнері вже стоїть і чигає на твою душу хуліган, щоб тебе ограбити та й здоров'я позбавити...

— Ти читав, яка пригода сталася тій таліянській акторці, що її показують в кіні, у сонящиках? — перепитала мене дорога землячка. — Ледве приїхала з Голлівуду до Ню Йорку і замешкала в готелю, як до її апартаменту увірвалися п'ять бандитів, забрали брильянтів і грошей на 50 тисяч, та ще хотіли дитину вкрасти, але не вспіли!

— Велл, — зідхнув пан Татух, — від злодіїв-бандитів можна деколи встерегтися чи десь сховатися, але гірша справа була б з сими патріотами, які ходять і колектують на народні цілі! Чи ти собі можеш представити, яка лінія стояла б перед твоєю хатою, якби нарід почув, що ти виграв на льотерії першу премію? Як від „Сурми" до Народного Дому або й ще довша! А тоді тобі не випадало б кинути якусь там п'ятку чи десятку відчіпного, — чи то на будову нової церкви, чи на Конґресовий Комітет, чи на котрийсь Визвольний Фонд, бож тоді всі тебе мали б за мільйонера, такого, як пан Джус! Я собі так гадаю, що якби на те пішло, ти до тижня роздав би на народні драчки цілого мільйона, а може й ще мусів би забігти до „Самопомочі" і просити позички...

З дому моїх добрих сусідів і земляків, панства Татухів, я вийшов піднесений на дусі, безжурний, щасливий та вдоволений, що не виграв мільйона на льотерії.

Ґкер

Д-р Михайло Кушнір

БЕТГОВЕН, "DER HIRNBESITZER"

(1)

16 грудня ц. р. сповниться 200 років від дня народження Людвика ван Бетговена. Вже тепер музична преса в цілому світі відзначає цю дату, широко розглядаючи стосунок нашої сучасности до музики Бетговена і наводячи погляди на неї деяких великих сучасних композиторів.

На жаль, у нас немає спеціяльних журналів, присвячених музиці, що могли б займатися і такими проблемами, як музика Бетговена, а монографії, які стосуються тієї теми, як от Ромена Роллана, не завжди доступні широким кругам читачів.

Але ця культурна подія не стосується тільки спеціялістів. Навіть людина, що не має музичних зацікавлень, раз-у-раз натрапляє на сліди Бетговена, от хоча б тільки в назві твору Миколи Куліша „Патетична соната" чи Льва Толстого „Крайцерова соната".

Кожний пересічний „консумент" поважної музики напевно чув V та IX симфонії Бетговена і його скрипковий концерт д-дур, бо ці твори належать до залізного репертуару симфонічних концертів. А про самого Бетговена знає звичайно тільки те, що помер неодруженим, що був нещасним з приводу глухоти, і що свої найвизначніші твори написав, бувши вже глухим.

Отже, припускаючи, що багатотисячна маса читачів „Свободи" складається з „пересічних інтеліґентів", які не мають часу читати монографії, але охоче довідаються щось істотне про життя Бетговена і його стосунки до людей і фактів, що відіграли важливу ролю в цьому житті і мали вплив на психічну організацію та мистецьку творчість майстра, хочу в рамах цієї статті подати найістотніші факти і схарактеризувати внутрішні психологічні вартості того музичного генія, яким був безспірно Ветговен.

***

Поняття генія і його мовна багатозначність віддавна були й є темою міркувань соціологів та психологів з одного боку, і неврологів та психіятрів — з другого.

Відомий свого часу невролог Льомброзо твердив у своїй книжці „Геній", що існує безсумнівний і щільний зв'язок між геніяльністю і божевіллям. Його теорія не була аж ніяк ревеляцією. Сам Льомброзо покликався на опінію багатьох старовинних та новітніх філософів, між іншими й на Аристотеля, який твердив, що „славні поети, мистці і політики часто страждали з приводу мелянхолії і божевілля", і на Сенеку, який найрішучіше твердив: „Non est magnum ingenium sine mixtura dementiae".

Нас, очевидно не цікавить у даний момент проблема — спірна з наукового становища — близького сусідства генія і божевілля. Бо нам йдеться про конкретну геніяльну людину, Бетговена, який, хоча у різних моментах свого життя виявляв брак духової рівноваги, надмірну побудливість та невміння пристосуватися до нормального життя, але від того далеко ще до... божевілля.

Геніями називаємо звичайно людей, які викликають узасаднений подив перед їм високими позитивними вартостями, зродженими з їх особливої духової структури, а не витвореними щасливою коньюнктурою. Внутрішня вартість геніяльної людини залежить виключно від факту, що вона є посідачем вийняткового психічного апарату, здібнішого від інших витворювати й помножувати духову розкіш і позитивні життьові вартості. В цьому теж значенні геній не є — згідно з окресленням проф. Е. Кречмера — тільки „давачем вартостей", але й творцем вартостей. Саме таким творцем непромінальних вартостей у ділянці музики був Бетговен.

***

Певні родини беруть участь у плеканні талантів і геніїв куди живіше, ніж інші. Тут належить згадати передусім родини, що плекають мистецькі ремесла; ці родини відіграють визначну ролю в появі і розвитку великих музик і малярів, даючи їм відповідну культурну атмосферу — а напевно передаючи також цінні спадкові прикмети.

Живим доказом цього є такі славні композитори, як Бетговен, Брамс, Моцарт, Шуберт, Ріхард Штравс. У надзвичайних випадках постають цілі родини великих талантів, як це бачимо, наприклад, на родині Баха, Йогана Штравса і інших. Як представники музичної спадковости у вступній лінії геніяльних людей — велику ролю відіграють кантори і сільські вчителі, професійні музики, як члени оркестр, капельмайстри і т. п.

Коли йдеться про Бетговена, то його дід по батькові, голляндського походження (теж Людвик), був капельмайстром і незлим співаком. Перші лекції музики давав Бетговенові батько, який був пересічним співаком у каплиці електора Макса Франца в Бонні, брата австрійського цісаря Франца. Батько хотів з малого — тоді семилітнього — Людвика зробити скрипаля.

П'ятнадцятилітній Бетговен стає органістом у каплиці електора. Ця посада (а втім, єдина, яку Бетговен займав у своєму житті) була малоплатна і властиво тільки сприйнятливою формою піддержки молодого мистця. Він завдячував її приятелеві електора, графові Вальдштайнові, який перший розпізнав у Бетговені генія. Завдяки його заходам електор вислав свого органіста до Відня, щоб він там учився під керівництвом Гайдна. Було це в 1792 році, коли Бетговен мав 22 роки.

У Відні Бетговен студіював контрапункт у відомого Альбрехсберґера, а Салієрі втаємничив його в засади драматичної музики.

Покищо щастя сприяло Бетговенові. Одним із його перших знайомств був барон фон Світен, син колишнього лікаря цісаревої Марії Терези, а потім князь Ліхновски, в домі якого мешкав Бетговен протягом кількох років і який ще довго ним опікувався.

В крузі своїх нових знайомих у Відні Бетговен не забув давніших приятелів з-над Райну. Читаємо, напр., в альбомі Ленца фон Бройнінга (його найближчого приятеля з Бонну) нотатку Бетговена з 1793 р.: „Не забуду днів, що я їх пережив з тобою в Бонні, як і тут". А в листі до Веґелера, шваґра Бройнінга, теж сердечного друга, писав у 1800 р.: „Не забуду ніколи своєї батьківщини, тієї прегарної країни; хвилина, коли побачу Райн і вас усіх привітаю, буде найщасливішою в моєму житті. Прагну, щоб ви побачили мене великим — не як мистця, але як досконалу людину. Моє мистецтво служитиме тоді тільки справі добра бідних. Це чудова хвилина! Я щасливий, що сам можу дійти до тієї цілі!"

***

У 1802 році Бетговен тяжко захворів і з цього приводу написав тестамент. Але тут не йшлося про розпорядження майном на випадок смерти, бо все його „майно" становили дві скрипки, що він їх дістав в дарунок від своїх протекторів.

ТРИБУНА У. Н. СОЮЗУ

РІК XVII. ЖОВТЕНЬ 1970 Ч. 6 (161)

Ярослав Падох

ГОСПОДАРСЬКА КРИЗА І ЖИТТЬОВЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ

До уваги організаторів і тих, які потребують забезпечення: сучасна затяжна фінансова криза, крім труднощів у ділянці життьового забезпечення, яке спричинює інфляція, принесла також деякі й то поважні користі, які слід використати в поширенні життьового забезпечення, а з ним і членства УНСоюзу. Тут зупинемося на деяких із них:

1. Захитання інветиційної безпеки, а цим самим також атрактивности, як засобу інвестиції стаків (акцій, шерів). Біржа впала і зруйнувала багато осіб і родин, а навіть біржевих фірм. Подавано недавно, що цьогорічне захитання біржі зубожило пересічно на 7,700 дол. кожну родину з сорока мільйонів американських родин, які інвестували в стаки. Цей прикрий досвід підкреслює, що куди безпечніше інвестування в життьовім забезпеченні.

2. Це саме стосується інвестиції в реальностях, бодай міських, невеликих, на які лише в більшості можуть рахувати українці. Міграція різнонаціональних і різнорасових груп нищить вартість цього роду інвестицій часом впродовж одного року чи навіть ночі. Тому заникнув по більших центрах гін до купівлі власних мешканевих домів для інвестицій, що також збільшує і підкреслює вартість життьового забезпечення

3. Вищеподані відомості дають змогу поборювати головний закид, який тепер, в добу інфляції, ставиться життьовому забезпеченню, а саме — обезціненню грошей. Тут може бути лише деяке обезцінення, а там, при інвестиції в стаках і реальностях, можна втратити всі гроші. Та навіть і при банковім щадженні інфляцію годі оминути.

4. Безробіття, яке поширюється вже довший час, ставить перед очі питання вартости групового забезпечення, яке часто стоїть на перешкоді у придбанні тривалих забезпеченевих життьових грамот УНСоюзу. Безробітні тратять прупове забезпечення і часто, з огляду на старість чи недугу, вже ні праці, ані групового забезпечення дістати не можуть. Це також підкреслює вартість життьового забезпечення, яке в наш час фінансових криз має більшу, як колинебудь раніше, вартість.

5. Криза, про яку мова, дає також нову зброю проти передчасного згрошевлення грамот. Того, хто хоче згрошевити грамоту, слід запитати, як він думає ці гроші інвестувати? Чи у названі вище цінності? Слід його переконати, що в сучасній фінансовій ситуації не слід позбуватися власне найпевнішого засобу інвестиції, і якщо б член хотів згрошевити грамоту, то рішуче не тепер, хіба, що до цього його спонукає невідкладна потреба.

Коли хтось відмовляється від життьового забезпечення, або хоче його згрошевити, варто запитати, скільки він стратив на стаках, або на інвестиції в реальностях, при зміні населення довкруги нього? А коли він став безробітним, то чи свідомий того, що, втративши працю, втратив водночас своє групове забезпечення? Це допоможе йому збагнути правдиву вартість життьового забезпечення.

6. Також не слід забувати, що асекурація на життя є не тільки самою асекурацією, як при забезпеченні авта чи від вогню дому, але є також засобом ощадности і інвестиції ощадностей. Відносно інвестиції варто завважити, що не слід вкладати воі яйця в один кошик, бо коли він перевернеться, то усі яйця потовчуться. Розумні люди інвестують своє майно в різний спосіб, в стаки, реальности, бонди, а також, і то обов'язково, в найпевніший з усіх — життьове забезпеччення. Це роблять американці, найрозумніші фінансисти світу, то чому нам їх не наслідувати, зокрема в теперішні, дуже непевні, часи?

7. Відносно значення життьового забезпечення як засобу ощадности, слід тямити, що воно є найбільш певним засобом постійного, систематичного ощаджування, куди певнішим, як ощаджування в банку. Статистика говорить, що тільки десять відсотків людей, на старість, переставши зарібкувати, мають стільки майна, щоб зберегти свою попередню життьову стопу. І подає причину того: невміння систематично, крізь все життя, ощаджувати. Сто причин (включно з передчасною смертю) складаються на це, що ми, при найкращій волі, часто перериваємо процес ощаджування й наші пляни на осягнення повної суми в далекій майбутності, внаслідок ощаджування, не здійснюються. Зате величезна більшість людей ситематично платить вкладки за забезпечення, а тим самим (поза груповим і терміновим забезпеченням, крім життьового забезпечення на випадок передчасної смерти) складають ощадності, які нагромаджуються на їх асекураційній грамоті.

8. Стрічаємося при цьому із закидами щодо зниження вартости гроша внаслідок інфляції. Це правда, як правдою є, що платимо вкладки вже знеціненими грішми, але чи ж це саме не дістися з нашими ощадностями в банку? А гроші, складені в банку, приносять тільки одну користь: відсотки, які ще до того є оподаткovані(ощадностеві дивіденди не підлягають оподаткуванню!) є не лше в складанні ощадностей, але, і то в першій мірі, в забезпеченні на випадок передчасної і непередбаченої смерти. Тому й інфляція при асекурації не грає засадничої ролі.

В часі нашої фінансової кризи, чи рецесії, як би її не називати, треба нам усім. і союзовим організаторам, і тим, які не мають забезпечення, або мають замале, мати на увазі, що при раптовім обезціненні вартости стаків, реальностей і навіть банкової ощадности, як засобу інвестиції, на чоло висувається життьове забезпечення, як один (не єдиний!) з найпевніших і тому найцінніших засобів збереження майна. А відомо, що в наших непевних часах не так важко заробити гроші, як їх зберегти й побільшувати, заставити рости, а не навпаки — зменшуватись.

Новий Відділ УНСоюзу

Дня 3-го вересня 1970 р. в гостинному домі панства Баличів у Норт Баттлефонд Саскачеванської провінції Канади, відбулися основуючі загальні збори нового Відділу, створеного місцевими українськими громадянами, заходами п. Володимира Гірняка, кол. головного контролера УНСоюзу.

Збори відкрив і на прохання приявних ними проводив п. Володимир Гірняк, який висловив радість з того приводу, що ще одна українська громада зв'язалася з Українським Народним Союзом, найстаршою і найбільшою українською братською установою не лише в ЗСА, але й в Канаді. Він поінформував приявних про минуле УНСоюзу та про його працю і завдання. Після цього обрано перший уряд Відділу в такому складі: голова Роман Іванчук, секретар Олександер Балич і касир Михайло Ольховецький. До Контрольної комісії обрано Нестора Гуцуляка, Юліяна Садловського і паню Анастасію Ольховецьку. Після цього виготовано й підписано прохання до Екзекутиви УНСоюзу про прийняття новозорганізованого Відділу до УНСоюзу та призначення йому порядкового числа.

У листі уряд нового Відділу запевнив УНСоюз, що буде старатися разбудувати Відділ бодай до сотні членів українцями, які живуть в осідку Відділу та по сусідніх фармах. Приявні подякували п. Гірнякові за його труд, вложений в заснування Відділу, та просили його про дальшу опіку над Відділом. Слід підмітити, що на початку члени Відділу придбали 26 членських, забезпеченевих аплікацій на загальну суму 66.000 долярів. Відділ одержав порядкове число 493.

Окружний Комітет УНС в Дітройті знову уділив 4 стипендії

Стипендійний Фонд при Окружному Комітеті Відділів УНС зорганізовано кілька років тому за головування д-ра Д. Квітковського. Ним розпоряджала комісія у складі: д-р Д. Квітковський, В. Бойд-Борискевич і І. Ващук. Не цілих два роки тому стипендії приділено чотирьом надійним студентам університетів. Деякі, як Олег Хміль, вповні виправдують покладені на них надії, активізуючись у громадському житті Дітройту.

Організаційні збори Окружного Комітету, що відбулися в неділю, 18-го жовтня 1970 ц.р., окрім ділових нарад мали також і виховний момент. В часі нарад уділено стипендії чотирьом студентам і тим підкреслено актуальність клича „Лицем до молоді", що його кинув УНСоюз недавно.

Стипендії по 100 дол. приділено:

БОГДАН ФЛЬОРЧУК, народжений 1950 року у Філядельфії. Там закінчив парохіяльну школу св. о. Николая, а відтак 2 роки у Сентрал Гайскул. В Дітройті вчився 2 роки в Українській Вищій Школі Неп. Зачаття, на Вейн Університеті в Дітройті. Ціла родина Фльорчуків є членами 183 Відділу УНС.

ОЛЬГА СПОЛЬСЬКА, народжена 1952 року в Дітройті. Після закінчення Коді гайскул студіює у Генрі Форд Комюніти Коледж. Ціла родина Спольських активна в громадському житті. Зокрема при парохії св. Михайла в Дірборн. У хоровому гуртку при цій церкві Ольга разом із двома сестрами та братом грають на бандурах. Ціла родина є у 183-му Відділі УНС.

АННА СЛЮСАРЧУК, років 20, дочка д-ра А. і М. Слюсарчуків. Студіювала музику в Університеті Мишиґен у Ен Арбор, а тепер є студенткою східньо-европейської історії і мовознавства на Окленд Університеті в Рочестер, Миш. Родина відома із суспільно-громадської праці, зокрема в Пласті. Батько, д-р А. Слюсарчук є секретарем 174-го Відділу УНС та провідний організатор в Окрузі Дітройт.

ЮРІЙ БАРАН, років 20. Студент хемічного факультету Університету Мишиґен в Ен Арбор. Є членом 183 Відділу УНС.

Рівночасно приділено теж 100 долярів на курси українознавства при Вейн Університеті в Дітройті. Дотацію зложено на руки скарбника п. Дмитра Строїча.

Дотації вручив голова Окружного Комітету УНС Іван Ващук. Коротко промовляв гол. предсідник Йосип Лисогір. Він висловив надію, що вручені стипендії принесуть користь українській спільноті, бож кожен із студентів пам'ятатиме, що вони є членами української спільноти і повинні служити їй своїм знанням і працею. Тим більше, що проблема Сходу Европи щораз то більше виходить на міжнародну арену. І якраз одним із головних завдань українців з університетською освітою буде видвигати українську проблему на суспільно-політичний форум, куди зможуть продіставатися. На закінчення побажав повного успіху в студіях.

В. П.

СОЮЗОВА РОДИНА

Родина Трентів - Маланяків, перші члени 34-го Відділу ім. св. Івана Хрестителя в Ричмонд, Вірджінія. На знімці майор Роберт Зеновій Трент-Маланяк з дружиною Анастазією і донечкою Марісю, для якої батьки набули саме додаткову грамоту вивінувального забезпечення в УНСоюзі.

Ціла родина Трентів-Маланяків є членами УНСоюзу.

Окружні Збори Торонтонської Округи УНС

У суботу 25 вересня, о год. 3-тій по пол. в залі УНО в Торонті, відбулися традиційні вже Організаційні Збори Округи, у яких участь взяли майже всі секретарі відділів з Торонта і Ошави. Було також декілька членів управ відділів, на жаль, на зборах не були присутні конвенційні делеґати, які не є секретарями відділів. Зборами проводила Президія в складі: О. Максимів — голова і В. Піньковський — секретар. На порядку дня нарад була інформація головного радного і обласного організатора В. Дідюка, який схарактеризував стан Торонтонської Округи, її найближчі завдання, зокрема коли йдеться про т. зв. осінню організаційну кампанію. Доповідач підкреслив, усі позитиви і неґативи, які впливають на обставини організування нових членів, як рівнож з увагою підкреслював, що Торонтонська Округа, яка була впродовж двох років округою-першуном, зійшла вже підряд другий рік на четверте місце. У тому напрямку треба поробити всі заходи, щоб привернути Округзі її почесне місце. При добрій волі і об'єднаній праці всі можливості на це є. Звернуто увагу також, що, на жаль, є ще такі відділи, що досі, хоч це вже десятий місяць року, не починали організування членів.

У переїзді з Союзівки з річних нарад УНС, учасником зборів був також головний радний і голова округи з Монтреалю п. Д. Попадинець. Він підкреслив певні позитиви і неґативи нашої праці, вказав на деякі недоліки, зазначивши, що деякі постанови на річних засіданнях Головного Уряду йдуть на поліпшення служби нашій громаді. Зроблено багато, треба зробити ще більше. Звернув він увагу також на нашу молодь та підхід до неї у організаційних справах. По виступі обох представників Головного Уряду було кілька запитів, на які дано відповіді, а опісля відбулась оживлена дискусія, у якій присутні порушили ряд справ і проблем, зв'язаних з діяльністю нашої організації. Порушено справи купна Союзового Дому, Канадійської Канцелярії - Представництва, морґеджових справ, дивіденд, організування нових членів і тому под. Слово у дискусії забирали: пп. Максимів, Піньковський, Мельник, Курман, Бурій, Чорномаз, Остапяк, Хомин і інші. Дискусія була цікава і виявила в першу чергу зацікавлення справами УНС, його дальшим ростом. Присутні одноголосно погодилися, що до кінця року мають вповні виконати своє організаційне зобов'язання, вживуть всіх для цього засобів. На кінець ще промовляв п. Б. Зорич, який порушив ряд справ, що відносилися до Канадійської Канцелярії, річних зборів Головного Уряду і навіть самої Конвенції. По вичерпній і діловій дискусії, голова п. Максимів закрив збори, дякуючи за участь присутнім, зокрема представникам Головного Уряду в особах п.п. Попадинця і Дідюка. Голова Округи пані С. Куца не змогла взяти участи у зборах через непередбачений малий випадок.

У суботу 3 жовтня, немов на продовження попередніх зборів відбулася ще додаткова зустріч з Головним Секретарем УНС д-ром Я. Падохом, який, перебуваючи принагідно в Торонті, хотів зустрітися із секретарями Торонтонських відділів. Зустріччю проводила пані С. Куца, голова округи. Докладною інформацією д-ра Падоха про наші найближчі організаційні завдання, дискусією, а на кінець постановами закінчено цю несподівану зустріч, яка в результаті була дуже потрібною і вдалою, бо ще додатково вияснила цілий ряд організаційних проблем, що все спільно напевно причиниться до виконання завдань Округи. Ми твердо віримо, що амбіцією теперішньої Управи Торонтонської Округи буде піднести її так, щоб повернулась вона на своє почесне місце першуна. Все це напевно можна при добрій волі і охоті зробити. Віримо, що так і станеться.

Н. Н.

Окружні Збори Відділів Стейту Коннектикат

Ню Гейвен, Конн. (ВО) — В неділю 11-го жовтня, в залі церкви св. Михаїла пополудні почались окружні наради Відділів стейту Коннектикат. Участь у нарадах взяли представники головного уряду — заступник голови УНС проф. Іван Телюк і заступниця пані Марія Душник.

У звітуваннях представників гол. уряду УНСоюзу видвигались докладні напрямні для скріплення різних ділянок союзового життя, організаційної праці, були дані про оживлення та закріплення зросту членства УНС. Заступник гол. предсідника, проф. Іван Телюк закликав запобігти втратам членства УНС, які через дозріння грамот у силі 5,500 будуть виплачені до кінця цього року, та радив, що треба для цього робити.

Заступниця гол. предсідника, пані Марія Душник, подала виказ стану по Відділах, підкресливши чотири Відділи, які на протязі всього часу не присднали ні одного члена.

На тлі звітувань головних представників УНС видвигались нові проєкти, програми для молоді, пляни обезпечення життя, зрівняння допомоги, прелімінар бюджету та інше. В дискусіях над скріпленням організаційної праці по Відділах стейту Коннектикат виступали: дир. Гомотюк, Відд. 227 — Василь Олійник, Відд. 387 — Вол. Василенко, Відд. 277 — д-р Михайло Снігурович, Відд. 414 — Гालькевич Михайло, Відд. 59 — Б. Мусій, Відд. 277 — Словінський (Бріджпорт) — пані Пресковик, Відд. 23 — Григорій Гіна, Відд. 370 — В. Дубчанський, Відд. 54. У дискусіях висувались домагання збільшити числа фахових організаторів для підсилення діяльности по Відділах, а також приречення на здобуття від 70 до 100 членів до кінця цього біжучого року. Заторкувались справи фільму та інших важливих ділянок союзового життя.

В кінці заступник гол. предсідника виніс щиру подяку всім учасникам Окружних Зборів. Під час перекуски були висловлені особисті подяки і побажання гол. представникам — проф. Іванові Телюкові та пані Марії Душник і всім приявним, що закінчилось відспіванням „Многая Літа". Присутні відспівали „Многая Літа" і пані Березіцькій, котра завжди турбується про гідну зустріч гостей і перекуску для них.

Володимир Сохан

ТРИБУНА СЕКРЕТАРІВ

НОВІ ПОСТАНОВИ ПРО ЗАБЕЗПЕЧУВАННЯ БЕЗ ЛІКАРСЬКИХ ОГЛЯДИН

Згідно з рішенням Головного Уряду УНСоюзу від 1-го листопада 1970 року зобов'язують нові межі віку та сум забезпечення, на які можна вносити аплікації без лікарських оглядин. Новими постановами підвищено вік із 25 на 30 років для аплікантів, які можуть забезпечуватися без лікарських оглядин на суми до $10,000 включно, та встановлено, що апліканти у віці до 45 років можуть забезпечуватися без лікарських оглядин на суми до $3,000 включно.

Із цими змінами, введеними в життя постановами Головного Уряду, особи в доброму стані здоров'я можуть вносити аплікації на забезпечення без лікарських оглядин у поданих нижче межах сум забезпечення та віку:

$10,000 до віку 30 років
5,000 до віку 40 років
3,000 до віку 45 років
2,000 до віку 50 років
1,000 до віку 55 років
500 до віку 60 років

Раніша постанова про вчислювання до повищих максимальних сум забезпечення грамот, що їх вже мають члени, та які були видані не більше як десять років тому, як і постанова про вимогу подвійних лікарських оглядин при забезпечуванні на суми $10,000 і вище (за виїмком осіб до віку 30 років на суму $10,000) залишаються надалі всилі, тобто вони будуть зобов'язувати, як і досі.

Підвищення вікової межі, в якій приймається аплікації без лікарських оглядин на суми до $10,000 включено до 30-го року життя, дає можливості забезпечувати на більші суми молодих професіоналістів, як і взагалі молодих голов родин, які заклали свої родини, закупили собі доми і т.п., та яких потреби життьового забезпечення в тому часі найбільші. Знову ж підвищення вікової межі для аплікацій без лікарських оглядин на суми до $3,000 до 45-го року життя сприяє забезпечуванню таких аплікантів грамотами на $3,000, вкладки яких є знижкові, бо знижки вкладок одержують члени в УНСоюзі починаючи від грамот на $3,000 і на вищі суми забезпечення.

Вілкісберська і Скрентонська Округи УНС відбули організаційні наради

Вілкіс Беррі, Па. (С.Г.). В суботу 10 жовтня 1970 р. в залі Американського Леґіону відбулись організаційні наради округи Вілкіс-Берської, а в неділю 11 жовтня, в залі УКЦеркви св. Володимира, — організаційні наради округи Скрентонської.

Наради округи Вілкіс-Берської відкрила і ними проводила голова округи Ольга Маліщак. Вона привітала присутніх Відділових урядників округи та головну радну Анну Гарас, головного радного і обласного організатора Степана Гавриша, мгр. Романа Дякова — колишнього довголітнього голову 430 відділу в Філадельфії, а тепер приналежного до 223 відділу в Вілкес-Бері, і секретаря 237 відділу Михайла Крику з Рочестеру, Па. Відтак секретар округи Стефан Стефурин відчитав протокол з попередніх нарад, який прийнято без застережень, а потім голова округи Ольга Маліщак поінформувала про стан округи, при чому подала, що округа об'єднує 9 Відділів, які разом нараховують майже 800 членів.

Відтак до слова попрошено головну радну Анну Гарас, яка обширно заторкнула останню 27 Конвенцію УНС, а відтак дала вичерпні інформації про винесені ухвали Головним Урядом під час надзвичайного засідання 18 - 19 і 20 вересня. Тому, що на нарадах переважали жінки, то вони з задоволенням прийняли вістку, що вже є ухвала зрівняти висоту допомоги з допомогового фонду жінок з чоловіками. Пані Анна Гарас подала деякі практичні поради про більш інтенсивну працю для Союзу з власного досвіду, як голова Аллентавнської округи та довголітня секретарка 47 відділу в Бетлеґемі.

Головний радний і обласний організатор Степан Гавриш свою доповідь присвятив організаційній ділянці, цілости УНС та округи. Він вказав на позитиви і неґативи округи, при чому інформував, що до кінця вересня 7 Відділів присднали вже 32 нових членів, а 2 Відділи поки що не дали членів. Він рівнож зложив ґратуляції секретареві 223 відділу Іванові Грєнцишиному за здобуття 11 нових членів. Доповідь закінчив Степан Гавриш різними порадами на прикладах, як продавати „товар" УНСоюзу.

По доповідях відбулась дискусія, в якій дискутанти ставили різні питання, висловлювали свої завваги. Слід згадати, що цікаво подав свої завваги мгр. Роман Дяків про активність не лишень Союзової округи, але взагалі української громади. Дискутант натякнув, що округа мусить бути більш активною на відтинку громадському і тим самим бути „лідером" у громаді тому, що ніхто інший того не хоче робити. Завваги мгр. Дякова прийнято, як дуже добру пораду, і зараз таки винесено ухвалу вибрати спеціяльний імпрезовий комітет при окрузі.

Збори закінчила голова округи подякою присутнім за участь, а відтак запросила всіх на перекуску, приготовану управою округи.

Організаційні збори округи Скрентон відбулись у неділю 11 жовтня, в залі УКЦеркви св. Володимира, які відкрив і ними проводив голова округи проф. Микола Мартинюк. Відкриваючи збори, він привітав о. декана Богдана Їжака, о. Нестора Коваля, головну радну Анну Гарас, головного радного та обласного організатора Степана Гавриша і секретаря 21 відділу з Бінґгемтону інж. Віталія Галича, який належить до округи Ютики.

За християнським звичаєм о. декан Богдан Їжак провів молитву та побажав успіхів у часі нарад. Голова округи проф. Мартинюк обширно поінформував про стан округи, вказав на деякі недотягнення. За його інформаціями, округа об'єднує 10 Відділів, які разом нараховують понад 700 членів. Він поінформував, що деякі секретарі є вже старші віком, їм важко провадити союзову працю, і тому слід застановитись над тими Відділами.

Відтак голова округи попросив до слова головну радну Анну Гарас, яка вичерпно інформувала присутніх про важливіші ухвали, винесені під час надзвичайного засідання Головного Уряду УНС в днях 18-19 і 20 вересня. Вона дала обширні вияснення відносно будови „хмародеру" УНС, створен-

(Закінчення на стор. 4-ій)

ЗВІДОМЛЕННЯ ОРГАНІЗАЦІЙНОГО ВІДДІЛУ УНСОЮЗУ

ЗА МІСЯЦЬ ВЕРЕСЕНЬ 1970 Р.

На особливе відмічення в звіті організаційної праці у вересні ц. р. заслуговує здобуток Володимира Гірняка, кол. головного контролера й теперішнього почесного члена Головного Уряду УНСоюзу. Після довшої перерви, спричиненої вибором на головного контролера, п. Гірняк повернувся до активної організаційної праці, в якій він бере участь від довгих кількадесяти років. Його поворот позначився великим успіхом: заснуванням у вересні нового Відділу ч. 493 в місцевості Норт Баттлефорд, саскачеванської провінції Канади, для якого він самий придбав 25 членів. З часу заснування Відділ далі розбудовується. Вітаємо п. Гірняка на порозі нової фази його організаційної діяльности в переконанні, що вона буде не менш успішною, як раніші. Вітаємо разом з ним цьогомісячних чемпіонів нашої кампанії, випробуваних обласних організаторів й водночас головних радних УНСоюзу, Василя Дідюка, Євгена Репету та Степана Гавриша й сподіємося, що в дальших місяцях до них прилучаться наші постійні і відділові організатори.

Вітаючи в союзовій громаді Новий Відділ ч. 493 в Норт Баттлефорд, з вдоволенням згадуємо, що це вже четвертий новий Відділ зорганізований в цім році. Пригадуємо, що раніші три зорганізували: Відділ ч. 416 в Гамилтоні, Онтаріо, та ч. 491 в Летбридж, Альберта, гол. радний і обл. організатор Василь Дідюк; а Відділ ч. 82 в Дітройті — почесний член УНС Володимир Дідюк. В часі проголошення цього звіту постав уже п'ятий новий Відділ та про це буде згадка в звіті за жовтень. Коли зважити, що за останні чотири міжконвенційні роки ми придбали 13 нових Відділів (6 в Канаді і 7 в ЗСА), то число Відділів придбаних у цім році є дуже задовільним.

Між відділовими організаторами на перше місце, поперед головного радного Тараса Шпікулу, вибився його земляк з Чикаґа, секретар 379 Відділу п. Михайло Семків, придбавши 60 членів. До кінця вересня УНСоюз мав одного організатора з понад сотню членів (В. Дідюк), трьох вище 50, але нижче 100 (Є. Репета, С. Гавриш, С. Семків), 25 від 25 до 49 та 99 від 10 до 24, отже разом 128 осіб, які придбали до вересня 10 або більше членів.

Між Відділами, які найбільше причинилися до придбання кругло 4,000 нових членів у цім році, є три, які придбали понад 50 членів, а саме минулорічний і цьогорічний першун всього УНСоюзу, 361 Відділ — відоме Товариство „Дністер" у Ню Йорку (76 членів) та два Чикаґівські Відділи ч. 379, під кермою М. Семкова (70 членів) та 221, під кермою гол. радного Тараса Шпікули (64 членів); 38 Відділів, які придбали між 25 і 49 членів та 100 Відділів, які придбали від 10 до 24 членів. Разом 141 Відділів придбали 10 або більше членів, тобто кругло одна третина Відділів.

Між округами далі на першому місці, як весь цей рік та рік попередній, знаходиться Чикаґівська Округа, а за нею примістилися округи Ню Йорку і Філядельфії. У вересні округа Дітройту перескочила Торонто й так знайшлася на почесному четвертому місці.

ЧЕМПІОНИ ЧЛЕНСЬКОЇ КАМПАНІЇ В ВЕРЕСНІ 1970 РОКУ

341 В. Гірняк (25) — 440 В. Дідюк (10) — 292 Е. Репета (10) — 83 С. Гавриш (10)

ЗДОБУТКИ ЧЕМПІОНІВ ВЕРЕСНЯ 1970 Р.

Ч. П.	Організатор	Відд.	Число членів	Сума забезпечення	
1.	В. Гірняк (новий Відділ)	341	25	$61,000	9 АДД
2.	В. Дідюк	440	10	30,000	4 АДД
3.	Е. Репета	292	10	29,000	3 АДД
4.	С. Гавриш	83	10	10,000	

НАЙКРАЩІ ОРГАНІЗАТОРИ УНСОЮЗУ, ЯКІ ПО КІНЕЦЬ ВЕРЕСНЯ 1970 Р. ПРИЄДНАЛИ 10 АБО БІЛЬШЕ ЧЛЕНІВ

П. Ч. Організатор	Відд.	Кількість чл.
1. В. Дідюк	440	147
2. Е. Репета	292	92
3. С. Гавриш	83	78
4. М. Семків	379	60
5. Т. Шпікула	221	45
6. Л. Вовк	444	44
7. Р. Чучкевич	346	43
8. В. Дідик	183	38
9. М. Хоманьчук	5	37
9. М. Турко	63	37
11. М. Ткачук	114	36
12. Квітка Стецюк	25	34
13. А. Слюсарчук	174	33
13. В. Гірняк	341	33
13. Б. Лавринів	456	33
16. Анна Гнатюк	37	32
16. К. Сачко	53	32
18. Я. Бурій	402	30
19. І. Пиндус	39	29
20. Люба Басько	94	28
20. Е. Гомотюк	277	28
22. І. Одежинський	153	27
22. Р. Крупка	361	27
22. І. Кпігницький	430	27
25. В. Вишиваний	361	26
25. Софія Куца	440	26
27. І. Петрунцьо	78	25
27. Б. Ластовецький	184	25
27. Т. Кубарич	217	25
30. Олена Олек	22	23
30. А. Ціздин	55	23
30. М. Кігічак	240	23
33. М. Отрок	14	21
33. Анна Гарас	47	21
33 І. Пригода	361	21
33. В. Шаран	407	21
37. П. Бабич	115	20
37. В. Оріховський	353	20
37. Є. Омельченко	451	20
40. Л. Боднар	131	19
40. Р. Колодій	191	19
40. Г. Кисіль	336	19
40. В. Запаранюк	484	19
44. М. Москаль	16	18
44. А. Саноцький	158	18
44. П. Федик	292	18
47. П. Головачук	42	17
47. А. Джула	161	17
47. В. Труфин	266	17
47. В. Гавриляк	316	17
47. Стефанія Букшована	340	17
47. В. Олійник	387	17
53. О. Зинюк	15	16
53. А. Дорошенко	114	16
53. М. Фединишин	155	16
53. Малко	320	16
53. В. Попович	367	16
53. І. Телюк	414	16
53. В. Пінковський	432	16
60. М. Хомин	32	15
60. В. Квас	88	15
60. В. Палідвор	204	15
60 В. Романишин	254	15
60. А. Копистянський	327	15
60. В. Подубинський	368	15
60. Ю. Баранюк	371	15
60. В. Зацерковний	439	15
68. Д. Кошильовський	183	14
68. П. Ліщак	230	14
68. С. Мотрович	295	14
68. Т. Тещук	422	14
72. Софія Оріх	33	13
72. Б. Вовчик	35	13
72. І. Мелінишин	220	13
72 Марія Душник	293	13
72. о. П. Мелех	342	13
72. М. Дербуш	345	13
72. М. Захарко	349	13
72. Я. Карп'як	385	13
72. В. Давидюк	411	13
72. Б. Зорич	432	13
72. Стефанія Кочій	472	13
83. С. Гонза	38	12
83. В. Салабун	76	12
83. О. Стешин	130	12
83. І. Зазворський	147	12
83. П. Щерба	173	12
83. А. Папа	316	12
83. І. Мартинюк	330	12
83. Т. Бутрей	344	12
83. О. Ярема	372	12
83. Д. Попадинець	434	12
83. М. Малиновський	437	12
83. Д. Заневич	441	12
83. Текля Мороз	465	12
88. М. Сивий	481	10
97. В. Жмудь	57	11
97. І. Шилькевич	116	11
97. В. Матичак	157	11
97. Т. Чурма	157	11
97. І. Цивіцький	182	11
97. Е. Манацький	194	11
97. Софія Карплюк	204	11
97. І. Гринчишин	223	11
97. О. Чабан	242	11
97. П. Аркотин	261	11
97. Е. Гентош	305	11
97. Ф. Петрик	362	11
97. М. Нич	397	11
97. І. Геврик	445	11
97. М. Шпетко.	489	11
112. К. Хільшенковський	10	10
112. Н. Драпала	96	10
112. А. Іванюк	106	10
112. Г. Корб'як	146	10
112. В. Новак	157	10
112. С. Филик	163	10
112. І. Вельган	167	10
112. М. Ярема	175	10
112. Марія Шпікула	221	10
112. М. Волощин	281	10
112. В. Шпачинський	327	10
112. Е. Притула	337	10
112. Марія Сверида	343	10
112. О. Продивус	356	10
112. М. Ольшанський	423	10
112. П. Дяків	427	10
128. І. Скальчук	430	10

СЕКРЕТАРІ І ОРГАНІЗАТОРИ УНСОЮЗУ!

ЩЕ ДВА МІСЯЦІ ЗАЛИШИЛОСЯ ДО КІНЦЯ КОНВЕНЦІЙНОЇ КАМПАНІЇ.

ВИКОРИСТАЙТЕ ЇХ ДЛЯ ТОГО, ЩОБ:

1. *ВИКОНАТИ СВОЮ КВОТУ І ПОКРИТИ ВСІ ВТРАТИ*
2. *ЗДОБУТИ ДУЖЕ ВИСОКІ ГРОШОВІ БОНУСИ ЗА ЧЛЕНІВ І СУМУ ЇХ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ*
3. *ПРИДБАТИ ПРАВО НА БЕЗПЛАТНИЙ ПОБУТ НА СОЮЗІВЦІ ВРАЗ ІЗ ДРУЖИНАМИ*
4. *ПРИДБАТИ, ЯКЩО НЕ МАЄТЕ ЩЕ, ЮВІЛЕЙНУ ВІДЗНАКУ АБО ВИМІНЯТИ ЇЇ НА КРАЩУ*
5. ***НАНОВО ЗАБЕЗПЕЧИТИ ТИХ ВАШИХ ЧЛЕНІВ, ЯКИМ ПОКІНЧИЛОСЯ ДАВНЄ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ***

Вілнісберська і Скрентонська Округи УНС відбули організаційні наради

ня різних допоміжних комісій при УНС, а головно жіночої комісії; заторкнула й організаційну ділянку УНС, при чому просила Відділових урядників посвятити більше часу для організування нових членів.

Головний радний та обласний організатор Степан Гавриш, запрошений до слова, присвятив промову організаційній ділянці, як цілости Союзу, так і округи. Він підкреслив, що округа організаційно дещо відстала, і тому наводив різні практичні поради, як здобувати нових членів, які кляси забезпечення їм пропонувати. Доповідач спеціяльно пропонував пам'ятати про клясу випадкового забезпечення (АДД), яке, на його думку, кожному потрібне. Доказуючи статистичними даними про „нещасливі випадки на шляхах", він подав, що 1969 року на публічних шляхах загинуло 56.000 осіб в автомобілевих випадках, що є на 16.000 більше, як згинуло американського війська за 5 років В'єтнамської війни.

По доповідях відбулась річева і цікава дискусія, в якій заторкнено справу будови нового дому УНС, справу злуки Українських Братських Союзів, допомоги хворим членам з допомогового фонду, справу „Союзівки". Вичерпні відповіді дискутанти одержали від головних урядників Союзу.

Присутній на зборах інж. Віталій Галич — секретар 21 відділу в Бінгемтон, висвітлив фільм з посвячення пам'ятника в честь першого редактора „Свободи" о. Григорія Грушки, що відбулось в Клівленді під час 27 конвенції УНСоюзу. З великою приємністю присутні оглянули цей фільм, голова округи зложив щиру подяку інж. Галичу за його труд.

Збори закінчено молитвою, яку провів о. Нестор Коваль, а відтак голова округи запросив присутніх до перекуски, яку приготовили панство Зоня і Іван Голики.

З листа союзівця

Василь Пилипенко

Я як приїхав 1950 року до Америки, то на третій день після приїзду записав до Народного Союзу всю свою сім'ю. А тепер я вписую до УНСоюзу двох своїх внучок: 12-річну Орисю і Катю, якій є 2 роки. І раджу усім українцям так робити, бо УНС то гордість українців.

Прикладні бабуня і дідуньо

Про визначних громадських діячів панства Катерину й Івана Мисиків писали ми в попередньому числі „Трибуни" та помістили світлину їхніх двоє внучат Івана і Аніті Мисиків. Панство Мисики вписали не лише цих двоє, але разом 10 своїх внуків у члени УНСоюзу до новозаснованого відділу в Летбридж, де панство Мисики є власниками гарного Арлінгтон Готелю. Ставлячи за приклад цих наших свідомих громадян, поміщуємо світлину прикладної бабуні і дідуня.

НАЙКРАЩІ ВІДДІЛИ УНСОЮЗУ, ЯКІ ПО КІНЕЦЬ ВЕРЕСНЯ 1970 Р. ПРИДБАЛИ 10 АБО БІЛЬШЕ ЧЛЕНІВ

П. Ч.	Чис. Відд.	Місцевість	Число членів
1.	361	Ню Йорк, Н. Й.	76
2.	379	Чикаґо, Ілл	70
3.	221	Чикаґо, Ілл.	64
4.	346	Клівленд, Огайо	48
5.	94	Гамтрамк, Миш.	45
6.	444	Саскатун, Саск.	44
7.	5	Асторія, Н. Й.	40
7.	240	Клівленд, Огайо	40
9.	430	Філядельфія, Па.	39
10.	63	Форд Ситі, Па.	37
10.	82	Дітройт, Миш. (новий Відд.)	37
12.	340	Нюарк, Н. Дж.	36
12.	456	Тиммінс, Онт.	36
14.	131	Чикаґо, Ілл.	35
15.	25	Джерзі Ситі, Н. Дж.	34
15.	53	Піттсбурґ, Па	34
15.	174	Дітройт, Миш.	34
15.	402	Етобікок, Онт	34
19.	146	Дітройт, Миш.	33
19.	432	Торонто, Онт.	33
21	37	Елизабет, Н. Дж.	32
22.	468	Ніяґара он Лейк, Онт	30
23.	39	Сиракюзи, Н. Й.	29
23.	114	Чикаґо, Ілл.	29
23.	115	Янґставн, Огайо	29
23.	316	Рочестер, Н. Й.	29
27.	277	Гартфорд, Конн.	28
27.	327	Гемпстед, Н. Й.	28
27.	387	Вилимантик. Р. Ай.	28
30.	32	Філядельфія,	27
30.	47	Бетлегем, Па.	27
30.	83	Філядельфія.	27
30.	204	Ню Йорк, Н. Й.	27
34.	106	Чикаґо, Ілл.	26
34.	217	Рочестер, Н. Й.	26
34.	440	Торонто, Онт.	26
34.	493	Норд Батлефорд, Саск. (нов. Від)	26
38.	14	Нюарк, Н. Дж.	25
38.	78	Майнерсвил, Па.	25
38.	184	Ню Йорк, Н. Й.	25
38.	266	Амстердам, Н.Й.	25
42.	183	Дітройт, Миш.	24
43.	22	Чикаґо, Ілл.	23
43.	55	Кутріс Бей, Мд.	23
43.	407	Торонто, Онт.	23
46.	157	Чикаґо, Ілл.	22
46.	292	Дітройт, Миш.	22
46.	293	Бруклин, Н. Й.	22
46.	371	Нюарк, Н. Дж.	22
50.	416	Ніяґара он Лейк, Онт.	20
50.	422	Філядельфія.	20
52.	191	Трой, Н. Й.	19
52.	301	Чикаґо, Ілл.	19
52.	336	Клівленд, Огайо.	19
52.	368	Маямі, Флорида	19
52.	484	Ютика, Н. Й.	19
57.	16	Спрінґ Валей, Н. Й.	18
57.	158	Бруклин, Н. Й.	18
57.	182	Кліфтон, Н. Дж.	18
57.	345	Мінneaполіс.	18
57.	423	Чикаґо, Ілл.	18
62.	42	Пасейк, Н. Дж.	17
62.	59	Бриджпорт, Кон	17
62.	76	Нюарк, Н. Дж.	17
62.	161	Ембридж, Па.	17
62.	353	Ню Бронсвік, Н. Дж.	17
62.	414	Ню Гейвен, Кон.	17
62.	491	Летбридж, Альбер- (новий Від.)	17
69.	15	Вашинґтон, Д.К.	16
69.	155	Перт Амбой, Ню Дж.	16
69.	320	Балтимор, Мд.	16
69.	367	Рочестер, Н. Й.	16
69.	385	Міннеаполіс.	16
69.	439	Судбури, Онт.	16
75.	20	Гемтремк, Миш.	15
75.	33	Чикаґо, Ілл.	15
75.	70	Джерзі Ситі, Н. Дж.	15
75.	96	Піттсбурґ, Па.	15
75.	147	Алентавн, Па.	15
75.	175	Дітройт, Миш.	15
75.	194	Ню Йорк, Н. Й.	15
75.	230	Янґставн, Огайо	15
75.	245	Трентон, Н. Дж.	15
75.	254	Ню Бритон, Кон.	15
75.	295	Акрон, Огайо	15
75.	356	Омага, Небраска	15
87.	10	Філядельфія, Па.	14
87.	88	Керганксон, Н. Й.	14
87.	342	Картерет, Н.Дж.	14
87.	408	Торонто, Онт.	14
91.	17	Чикаґо, Ілл.	13
91.	35	Чикаґо, Ілл.	13
91.	116	Трентон, Н. Дж.	13
91.	156	Честер, Па.	13
91.	167	Толідо, Огайо	13
91.	216	Філядельфія.	13
91.	220	Чикаґо, Ілл.	13
91.	233	Клівленд, Огайо	13
91	238	Бостон, Масс.	13
91.	281	Джерзі Ситі, Н. Дж.	13
91.	344	Баунд Брук, Н. Дж.	13
91.	349	Манвіл, Н. Дж.	13
91.	372	Плейнфілд, Н. Дж.	13
91.	374	Бостон, Масс.	13
91.	397	Філядельфія.	13
91.	411	Торонто, Онт.	13
91.	424	Філядельфія.	13
91.	441	Форт Вілієм, Онт.	13
109.	8	Йонкерс, Н. Й.	12
109.	38	Обирн, Н. Й.	12
109.	130	Ню Йорк, Н. Й.	12
109.	173	Вілмінґтон, Дел.	12
109.	234	Елізабет, Н. Дж.	12
109.	330	Литл Фолс, Н.Й.	12
109.	375	Філядельфія, Па.	12
109	418	Торонто, Онт.	12
109.	437	Рочестер, Н. Й.	12
109.	465	Лашин, Квіб.	12
109.	481	Карнеґі, Па.	12
120.	57	Коговз, Н. Й.	11
120.	223	Вилкс Бери, Па.	11
120.	242	Фраквил, Па.	11
120.	251	Клівленд, Огайо	11
120.	261	Віліямставн Н. Дж.	11
120.	305	Магони Ситі, Па.	11
120.	307	Бостон, Масс.	11
120.	362	Бристоль, Па.	11
120.	399	Чикаґо, Ілл.	11
120.	434	Монтреаль, Квіб.	11
120.	445	Вінніпеґ, Ман.	11
120.	489	Ню Йорк, Н. Й.	11
132.	45	Філядельфія.	10
132.	163	Філядельфія.	10
132.	171	Джерзі Ситі, Н. Дж.	10
132.	287	Джерзі Ситі, Н. Дж.	10
132.	337	Балтимор, Мд.	10
132.	343	Рочестер, Н. Й.	10
132.	454	Ст. Кетринс, Онт.	10
132.	457	Ню Йорк, Н. Й.	10
132.	473	Монтреаль, Квіб.	10
141.	494	Дауфин, Ман.	10

ДЕ ШУКАТИ ЗА НОВИМИ ГРАМОТАМИ?
У СВОЇМ ВІДДІЛІ, СЕРЕД СВОЇХ ЧЛЕНІВ:

1. *Наново забезпечіть членів, яким покінчилося давнє забезпечення*
2. *Додатково забезпечіть тих, які не мають досить забезпечення*
3. *Забезпечіть усіх членів родини Ваших членів*
4. *Забезпечіть усіх дорослих членів додатково акцидентовою грамотою*
5. *Забезпечіть молодь до 10-ти років калоджовою грамотою*
6. *Забезпечіть молодь і старших терміновою грамотою*

ЗДОБУТКИ ОКРУГ УНСОЮЗУ ПО КІНЕЦЬ ВЕРЕСНЯ 1970 Р.

П. Ч.	Округа (осідок)	Кількість Відділів	Придб. чл. у вересні	Разом у 1970
1.	Чикаґо, Ілл.	34	23	438
2.	Ню Йорк, Н.Й.	38	25	380
3.	Філядельфія, Па.	37	25	346
4.	Дітройт, Миш.	19	28	268
5.	Торонто, Онт.	24	11	259
6.	Нюарк, Н. Дж.	22	9	207
7.	Клівленд, Огайо	19	14	202
8.	Піттсбурґ, Па.	21	7	152
9.	Вінніпеґ, Ман.	16	33	144
10.	Ню Гейвен, Конн.	14	1	125
11.	Джерзі Ситі, Н.Дж.	11	7	107
11.	Перт Амбой, Н. Дж.	12	15	107
13.	Рочестер, Н.Й.	8	2	103
14.	Ніяґара, Онт.	10	4	98
15.	Шамокин, Па.	20	13	92
16.	Сиракюзи-Ютика, Н.Й.	14	8	82
17.	Балтимор, Мд.	9	3	77
18.	Трой, Н.Й.	8	4	69
19.	Алентавн, Па.	12	4	56
19.	Янґставн, Огайо	10	6	56
21.	Монтреаль, Квіб.	9	2	41
21.	Пасейк, Н. Дж.	6	1	41
23.	Бостон, Масс.	5	3	39
24.	Мінneaполіс, Мінн.	6	1	38
25.	Вилкс Бери, Па.	9	—	27
26.	Скрентон, Па.	10	2	20
27.	Вунсакет, Р. Ай.	7	3	18
28.	Боффало, Н.Й.	11	1	15
29.	Лудлов, Масс.	5	—	15
30.	Ст. Люїз, Мо.	7	—	6
31.	Необ'єднані Відділи	28	—	63

ЗДОБУТКИ ОРГАНІЗАТОРІВ УНСОЮЗУ У ВЕРЕСНІ 1970 РОКУ

Ч/В	Організатор	Придбав у вересні	Сума забезпечення		Разом Від. у 1970 р.
3	М. Сухорський	1	$ 2,000		3
5	М. Хоманьчук	3	2,000		40
6	І. Пециляк	2	6,000	1 АДД	3
13	П. Шевчук	1	500		9
14	М. Отрок	3	6,500		25
16	М. Москаль	3	7,000		18
22	Олена Олек	2	11,000		23
25	Квітка Стецюк	3	3,000		34
33	Софія Оріх	2	2,000		15
34	Л. Влонарович	2	4,000		9
37	Анна Гнатюк	1	2,000		32
39	І. Пиндус	1	1,000		29
41	М. Степанік	1	1,000		2
42	П. Головачук	1	500		17
47	Анна Гарас	2	2,000		27
50	В. Кичун	1	1,000		1
57	В. Жмудь	3	3,000		11
59	С. Гуменюк	1	2,000		17
63	М. Турко	1	500		37
75	Е. Репета	1	5,000		3
76	В. Салабун	2	3,000		17
78	І. Петрунцьо	1	2,000		25
82	В. Дідик	2	2,000		37
83	С. Гавриш	5	9,000	1 АДД	27
85	Т. Панько	3	3,000		7
93	І. Данилюк	2	2,000		5
94	Люба Басько	3	3,500		40
102	М. Бобечко	1	2,000		7
106	А. Іванюк	6	5,000		
	В. Ничай	2	2,000		
	М. Попель	1	500		26
107	С. Дольошицький	1	1,000		5
115	П. Бабич	3	6,000		
	Е. Репета	2	10,000	2 АДД	29
116	С. Гавриш	2	10,000	2 АДД	
	С. Шилькевич	1	500		13
125	С. Касіян	1	500		5
127	Марія Гаравус	1	1,000		9
131	Л. Боднар	1	2,000		35
137	М. Колодруб	2	3,000		4
144	М. Хомко	2	2,000		7
146	Е. Репета	3	11,000	1 АДД	38
155	М. Фединишин	3	3,000		16
158	А. Саноцький	2	4,000		18
168	І. Бабин	2	4,000		3
171	Стелла Раси	2	3,000		10
173	П. Щерба	6	14,000	2 АДД	12
174	А. Слюсарчук	8	25,000	4 АДД	34
177	І. Лаба	1	500		5
183	Д. Кошильовський	5	17,000	3 АДД	21
184	Б. Ластовецький	2	3,000		25
194	М. Юзенів	1	2,000		15
217	Т. Кубарич	1	1,000		26
220	І. Мелінишин	1	1,000		13
221	Т. Шпікула	1	1,000		64
230	Естелля Волошин	1	5,000		15
231	І. Бодревич	1	2,000		8
238	В. Дідюк	2	6,000	1 АДД	13
240	М. Кігічак	3	9,000		
	Е. Репета	1	2,000		40
242	О. Чабан	4	8,000		11
261	П. Аркотин	1	1,000		11
270	В. Островський	1	1,000		
	А. Шаран	1	1,000		9
292	П. Федик	3	4,000		22
305	М. Гентош	5	6,000		11
307	В. Дідюк	1	1,000		11
320	І. Малко	1	1,000		16
321	Д. Чук	4	2,500		6
325	І. Тимочок	1	13,000		
	В. Цюпа	1	5,000		5
327	А. Копистянський	7	13,000	1 АДД	
	В. Оріховський	3	15,000	3 АДД	28
328	В. Ковч	1	2,000		4
330	І. Мартинюк	2	1,500		12
332	К. Мазепа	6	8,000		7
336	Г. Кисіль	3	7,000		19
341	І. Хрін	2	2,000		5
344	Т. Бутрей	1	5,000	АДД	13
346	Р. Чучкевич	2	32,000	Т-5	46
347	Катерина Гордон	1	1,000		9
353	В. Оріховський	2	6,000	1 АДД	17
358	Катерина Мураль	1	1,000		
	Е. Репета	1	1,000		5
367	В. Попович	1	500		16
371	Стефанія Стецiв	1	2,000		
	Ю. Баранюк	1	1,000		22
372	О. Ярема	1	1,000		13
375	І. Даньківський	3	3,000		12
379	М. Семків	3	3,000		70
383	О. Хома	1	2,000		4
385	Я. Карпяк	1	5,000		18
404	Г. Живер	1	1,000		7
407	В. Шаран	1	5,000	АДД	40
418	В. Дідюк	3	11,000		12
423	С. Куропась	1	3,000		18
428	М. Гала	2	2,000		2
441	М. Лисий	1	1,000		13
444	Л. Вовк	4	20,000	2 АДД	44
452	Марія Сцебело	1	2,000		5
456	Б. Лавринів	4	8,000	1 АДД	36
463	В. Гірняк	1	1,000		3
465	Текля Мороз	2	6,000	1 АДД	12
468	В. Дідюк	4	12,000	2 АДД	30
469	К. Чорномаз	2	2,000		70
481	М. Сивий	5	5,000		12
484	В. Запаранюк	5	5,500		19
493	В. Гірняк (новий Від.)	24	60,000	9 АДД	
	А. Валич	2	6,000	1 АДД	26

Д-р ЯРОСЛАВ ПАДОХ, гол. секретар

ФОНД НАГЛОЇ ПОТРЕБИ

Список ч. 111.

А. Сенківський	І. Саноцький	М. Слаба
В. Кравчук	М. Глова	С. Саґатий
Е. Скоцко	І. Панчук	А. Копистянський
В. Скоцко	В. Квасній	А. Масс
М. Семчишин	А. Оттенбрайт	С. Ковалевич
І. Семчишин	А. Савчишин	С. Занко
Ю. Семчишин	А. Трункес	С. Гасяк
Г. Кушнір	С. Левицький	І. Мальгівський
Х. Мурська	М. Чорней	М. Добош
Д-р Л. Мурський	Б. Віраковський	І. Казин
Л. Мурський	С. Цимбала	О. Якубовський
М. Мурський	О. Гудз	А. Якубовський
Я. Палій	Л. Буханан	Й. Ярема
Д-р Н. Лепкалюк	Л. Буханан	П. Сіль
Д-р І. Ґалярник	І. Гулей	С. Боднар
Д-р І. Ґалярник	Ю. Йонґ	О. Пясецький
Д-р І. Ґалярник	А. Крук	Д-р В. Когутяк
Д-р І. Ґалярник	О. Лобе	В. Запаранюк
Д-р І. Ґалярник	П. Бойчук	В. Данчишин
Д-р І. Ґалярник	Н. Хміль	С. Сорока
Д-р І. Ґалярник	М .Мандибур	О. Ясінський
С. Іванюта	В. Семенюк	В. Келебай
І. Савчин	М. Шевченко	
Г. Український		О. Лаховѝч
М. Процько		Е. Новицький
К. Глющак		В. Смійка
Н. Шевчук		В. Семенюк
Р. Посікіра		О. Пастернак
Й. Вількерзон		К. Глющак
К. Ґлющак		П. Машталяр
С. Лахович		П. Машталяр

Сума проголошених чеків .... $ 251.15
Раніше проголошено .... $ 27,752.18
РАЗОМ: .... $ 28,003.33

КОНВЕНЦІЙНІ ДЕЛЕГАТИ!

ЧИ ВИ ВЖЕ ПРИДБАЛИ В ЦІМ РОЦІ СВОЮ ОБОВ'ЯЗКОВУ КОНВЕНЦІЙНУ ДЕСЯТКУ ЧЛЕНІВ?

ЯКЩО ЩЕ НЕ ПРИДБАЛИ, ЗАБЕРІТЬСЯ ДО ЦЬОГО, ЩОБ НЕ БУЛО ПІЗНО. ВІДПЛАТІТЬСЯ УНСОЮЗОВІ І СВОЇМ ВИБОРЦЯМ ЗА ОДЕРЖАНЕ ВИРІЗНЕННЯ СВОЄЮ ПРАЦЕЮ ДЛЯ ДАЛЬШОЇ РОЗБУДОВИ УНСОЮЗУ!

Вийшла нова збірка Ганни Черінь „Травневі Мрії"

Чикаго. — З друкарні А. О. в не зазначеному місті вийшла найновіша збірка поезій Ганни Черінь під наг. „Травневі Мрії", з позначенням 1970 р., в твердій оправі, обкладинка Миколи Кавки, з портретом авторки. Збірка має 144 сторінки і в ній зібрані переважно ліричні поезії з 1962-1970 рр. Книжка поділена на розділи: „Щастя", „Дійсність і Мрії", розділ з громадсько-політичними мотивами „Мрії про волю" і „Травень". Дотепер вийшли такі збірки Ганни Черінь: „Крещендо" в 1949 році, „Чорнозем" 1962 р., „Вагонетки" 1969 р., а також для дітей: „Братік і сестричка" та оповідання „Личстування"; в 1965 р. була опублікована збірка репортажів „Ідьмо зі мною". В найновішому виданні зазначено, що до друку готується віршований роман під наг. „Слова". В „Травневих Мріях" опубліковано також вірш „Чужинцеві", який був нагороджений першою премією на Літературному Конкурсі Світової Федерації Жіночих Організацій.

Українці Сиракюз-Обурн за перевибір Рокефеллера

Сиракюзи, Н.Й. — Комітет під назвою „Українці за Рокефеллера" створено в Сиракюзах-Обурні. Голова Комітету, п. Лев Соснович, звернувся із закликом до американських українців повітів Онодаґа і Каюґа, щоб вони всі голосували за перевибір губернатором стейту Ню Йорк Нелсона Рокефеллера. Українських виборців у тому районі є приблизно 20 000 осіб. У заклику сказано, що не грає ролі, чи хтось належить до республіканської, демократичної чи ін. партії або їх підтримує — варто віддати всі голоси за Рокефеллера, бо „Рокефеллер вже багато разів виявив свою повну підтримку американським українцям". У Комітеті добровільно співпрацюють 40 осіб; коли б хтось ще бажав приєднатись до їхньої праці, то має телефонувати в Сиракюзах на число: 488-4014, а в Обурні на: 252-9571. Лев Соснович є головою Т-ва Об'єднаної Української Молоді в Обурні, віце-президентом Відділу УККА в Сиракюзах, він також виступає через радіо ВАУБ в Обурні на „Українській Годині", що передається кожної неділі о 1:10 пополудні.

Округа Олбані вшанувала Командира УПА

Олбані, Н. Й. (Т. Б.) — Заходом Окружного Комітету Відділів УККА Амстердам-Вотервліт-Когоєс і Трой відбулася 18 жовтня в авдиторії „гайскулу" у Вотервліт святочна академія у 20-річчя геройської смерти Командира УПА, сл. п. ген. хор. Тараса Чупринки — Романа Шухевича. Академію відкрив секретар Окр. Комітету, професор Я. Білас, коротким вступним словом. Молодь з Пласту й СУМА зложили китиці квітів під погруддям Командира, під час чого сурмівець Давид Ткач відіграв на сурмі апель полеглих. О. Богдан Смик з Ютики — близький друг Тараса Чупринки, виголосив святочну промову, головно про молодечі літа Романа Шухевича. Доповідь в англійській мові виголосив студент Володимир Кошикар. Чоловічий хор „Сурма" з Сиракюз під проводом маестра Зенона М'ягкого відспівав прегарно: „Слава Героям", „Що то за прапор", „Гей зліталися орли", „Вурлика", „Наш Рідний Край" і „Вставай, Україно". Студентка Дарія Наболотна продеклямувала із зворушливим зворушливу поему „Повстанці" О. Веретенченка. Студент Володимир Курило з Бінгемтону, син відомого нашого артиста Євгена, рецитував поему М. Бобеляка „Хай путь спасення вам свята", що залишила замітне враження, бо виконав це справді по-мистецьки.

Національним гимном закінчено цю вдалу академію. Прибуло біля 500 учасників з цілої столичної округи Олбані.

Продовжуючи ці святкування пам'яті Командира УПА — Відділ ООЧСУ в Амстердамі висвітлить повстанський фільм „Ніколи не забуду" в неділю 1-го листопада, год. 2:30 по пол. в кіні „Трайн", вул. Мейн 72. Наша канадійська кінофірма „КАНУКР" накрутила цей фільм при співучасті наших артистів, що здобув велику популярність в Канаді й Америці.

ЗСА роблять Москву відповідальною за порушення перемир'я в Єгипті

Об'єднані Нації. — Американський амбасадор Чарльс Йост, промовляючи на Генеральній Асамблеї Об'єднаних Націй в минулий четвер в дебатах над ізраїльсько-арабським конфліктом, заявив, що ЗСА мають „незбиті" докази на уведення в смугу восного перемир'я нових совєтських антилетунських ракет та покращання давніх становищ і, що, з увагою на походження тих високорозвинених ракет, Совєти є співвідповідальними за те порушення Єгиптом воєнного перемир'я. Совєти підтримували становище Єгипту, що ніякого порушення восного перемир'я не було та що, зрештою, Совєти тут ні при чому, бо у справі перемир'я причетними є тільки ЗСА, Єгипет, Йорданія і Ізраїль. Чарльс Йост застеріг, щоб з резолюції, яку Рада Безпеки прийняла була 2 листопада 1967 року та яка становить базу для мирових переговорів Гуннара Яррінґа з Ізраїлем і арабами, не вихоплювати будь-яку одну частину й промовчувати іншу. Та завваєа Йоста стосувалась резолюції, яку зголосили 15 арабських держав і Юґославія, та в якій заклика́ється тільки Ізраїль до відкликання своїх військ з окупованих ним арабських земель, але промовчується право Ізраїлю до „безпечних і визнаних кордонів", про які говорить резолюція Ради Безпеки. Ч. Йост з свого боку зголосив резолюцію, яка закликає до продовження восного перемир'я на дальших 90 днів та „відбудови умовин, потрібних для довір'я" між обома сторонами. Таким чином американська резолюція тільки натякає на потребу відтягнення частини протилетунських ракет з Суезької смуги, але виразно цього не каже. Дотепер коло 20 азійсько-африканських делегатів промовляли — всі проти Ізраїлю і Америки. Вже після промови Йоста делегат Сирії підкреслював, що Ізраїль перевів „агресію" проти своїх арабських сусідів в червні 1967 р., а делегат Марокка навів голоси ізраїльської преси, що останні доставки зброї Америкою зрівноважили шкоди, що їх можуть заподіяти совєтсько єгипетські протилетунські ракети. Дотепер не промовляв ще ніхто з західніх держав. Припускають, що вони будуть посередниками для компромісу між тими двома зголошеними резолюціями.

Успіхи нашої молоді

Левко Халупа

Дня 11 вересня 1970 р. закінчив з дуже добрим успіхом освіту, оборонив свою докторську працю і одержав ступінь доктора психології Левко Халупа, син Михайла і Стефанії Халупи.

Шлях молодого доктора подібний до багатьох інших українських хлопців і дівчат, які тепер щораз більше кінчають високі американські школи. Родичі його походять з Верешки, в 1944 р. виїхали на захід і опинилися в Тюрінгії, в Німеччині, де в 1945 р. народився їх син Левко. Через три місяці по його народженні родичі мусіли втікати до Баварії, бо Тюрінгію зайняли большевики. В 1949 р. родина переселилася до Америки, до Ню Йорку. Тут Левко почав ходити до школи св. Юра, по закінченні якої вступив до Стайвесан Гайскул. Гайскул закінчив за 3 і пів року і вступив до Квінс коледжу, який закінчив за 3 роки. По закінченні коледжу Левко оженився з панною - українкою Танею Кейс, яка в тім 1970 р. також закінчила коледж. Д-р Левко має молодшого брата Влодка, який кінчає тепер коледж і думає поступити на правничі студії. Обидва брати кожного року в часі вакацій перебували на таборі Золотого Хреста в Лігайтоні, Па. Там ціле літо жили і відпочивали серед українського оточення і прекрасної природи. Д-р Левко Халупа і його брат добре володіють українською мовою. Обидва належать до студентських організацій, де Левко пізнав свою Таню.

Тепер д-р Левко разом з жінкою виїхав до Каліфорнії, бо там дістав дуже добру працю в Сейтовому коледжі. Вся родина д-ра Левка, його родичі, брат Влодко, дідо і баба Михайло і Софія Гнатів радіють його успіхом і бажають всього найкращого в дальшім його житті.

Родина д-ра Левка Халупи є членом УНСоюзу.

У ЧЕХОСЛОВАЧЧИНІ ДИМІСІОНУВАВ міністер внутрішніх справ, сталініст Йозеф Ґрессер, і на його місце прийшов радіо - журналіст Йозеф Юнґ. Припускають, що — може — трохи полегшає внутрішній режим в ЧССР.

СВІТОВИЙ ТОРГОВЕЛЬНИЙ ЦЕНТР НА МАНГЕТТЕНІ В НЮ ЙОРКУ буде найвищою в світі будівлею. Ця колосальна сталева будова матиме 110 поверхів і вже тепер є на 4 фіти вищою від найвищої досі в світі будови „Емпаєр Стейт", з якої надаються телевізійні програми. Науковці й інженери ще не знають, чи нова найвища будова буде заважати телевізійним пересиланням у Ню Йорку й околиці.

Читайте українські книжки і газети, бо часте читання веде до просвіти, а просвіта — це сила!

Окружні Збори Ніягарської Округи УНС

У журбі за дальший і кращий ріст УНС зібрались у неділю 4 жовтня ц. р. чудового осіннього дня чимало секретарів і членів управ відділів УНС, з Ніягарського півострова. Нововідновлена заля УНО в Сен Кетеринс немов усміхом вітала тих, які не тільки для УНС, але й для багатьох різних організацій виконують своє завдання супроти народу і громади. Збори відкрив, вітаючи присутніх і члена Головного Уряду УНС, головного радного і обласного організатора п. В. Дідюка, всч. о. М. Блаженко — голова Округи, секретарем зборів був Окружний Організатор УНС п. Є. Омельченко. Всі Відділи, за винятком двох, були заступлені на нараді.

Вперше порядок нарад окружних зборів, у відміну від попередніх, був змінений. Не було бомбастичних і трафаретних довгих промов „начальства". Прямими запитами, відповідями, новими думками, висловами, побажаннями, були заповнені кілька годин, і кожний з присутніх мав змогу взяти участь в обговоренні коротких інформацій, які зробив п. В. Дідюк, про стан Округи, її найближчі завдання і т.п. Ціль зборів, які що-року відбуваються по наших округах — це пожвавлення осінньої організаційної кампанії. Минулий рік УНС був Ювілейним роком, цьогорічний — конвенційним роком. Обидва були під кожним оглядом вдалими і плідними. Наше членство за два роки зросло на тисячі. Добре із свого завдання вив'язались окремі округи, а Ніяґрафальська була округою - першуном, здобуваючи рекордове число членів, виконуючи своє завдання на 175%. Але, як у всьому, в організаційних змаганнях є певні труднощі. Хоч наша Організація значно зросла у приєднуванні нових членів, то число дозрілих поліс 20-Е, які були вибирані нашими людьми, зокрема тими, які приїжджали до Америки і Канади по другій світовій війні у 1948, 49 - 50 роках, було таке велике, що закривши ним всі поліси дозрілі, ми не могли досягнути числа, яке поставили собі за завдання досягти в Ювілейному році — 90.000 членів. Вправді, бракує небагато, однак бракує і ми мусимо доложити поодиноко і всі разом всіх старань, щоб таку кількість здобути. У тому напрямку йшла жвава дискусія, обмін думок, плянування. Все поставлено, щоб Ніяґрафальська Округа і в цьому році задержала своє місце Округи - Першуна. Майже всі присутні, а зокрема активну участь у нарадах брали: П. Дяків і М. Боровський (Сен. Кетеринс), П. Самець (Ніяґара ан де Лейк), Р. Фаринич і Ф. Стахів (Гамилтон, М. Бережук (Сен Кетеринс), о. Є. Омельченко (Гримсбі і Ватерфорд), о. Блаженко (Торольд) та ін. В окрузі найкраще стоїть відділ ч. 468, якого секретарем є п. Самець: досі він має виконано вже близько 200% свого організаційного завдання. Добре стоять і інші відділи, але всі вони заявили, що Ніяґрафальська округа не здасть свого місця з минулого року і надальше залишиться округою - першуном! Деякі труднощі, які виринули в нашому організаційному житті, будуть переборені. Голова Округи о. Блаженко і окружні організатори п. Є. Омельченко і П. Дяків, обіцяли доложити всіх старань у тому напрямку. Вони матимуть повну співпрацю і допомогу обласного організатора в розбудові округи. Велика можливість розбудови є і в Гамільтоні, осередку великої української громади. Через спізнене прибуття на збори, в кінці до присутніх звернувся зі словом п. Зорич.

Н. Н.

ДО РІЧНИЦІ ЄПИСКОПСЬКОГО СИНОДУ В РИМІ

Клівленд. — Українські вірні в Клівленді відзначать 8-го листопада першу річницю Єпископського Синоду УКЦеркви в Римі: о 12-ій г. дня в церкві св. Андрія на Пармі відбудеться Богослуження, а о 4-ій г. дня в залі Шеф Джуніор гайскулу при 6285 Захід 54 вул. відбудуться святкові збори. На них виступлять: мати д-р Марія Дольницька, ЧСВВ, і пані Єва Піддубчишин з Ню Йорку. Збори влаштовує Діловий Комітет, складений з членів з мирянських і молодечих організацій Клівленду.

СЕНАТОРИ И НАУКОВЦІ ПРОТИ КОСМІЧНИХ ЛЕТІВ З ЛЮДСЬКОЮ ЗАЛОГОЮ

Три сенатори і два провідні американські науковці виступили у Вашинґтоні проти продовжування космічних дослідів і летів з допомогою людських залог після того, як буде закінчена здійснювана тепер програма „Аполло". Вони вважають, що вимагані цими дослідами завдання можуть бути виконанні відповідним знаряддям, без риску для людського життя і з меншими витратами грошей. На фото (зліва): сен. Вільям Просмайр, демократ з Висконсину, сен. Кліффорд Кейс, республіканець з Ню Джерзі, д-р Джеймс Ван Аллен, д-р Томас Ґолд з Корнелського Університету та сен. Волтер Мондейл, демократ з Міннесоти.

Українсько-Американський Осередок в Дітройті відзначив 40-ліття

Як установа — Українсько-Американський Осередок в Дітройті переходив впродовж свого існування різні фази. Сьогодні він являється важливим громадським центром, бо в його домі знайшли приміщення установи загально-громадського характеру. Це наглядно далось спостерігти на концерті-бенкеті, що відбувся у 40-ліття будови власного дому, в неділю 18-го жовтня ц.р.

Програму концерту започаткував молитвою о. Дмитро Височанський. Після відіграння Американського гимну ціла заля приявних відспівала „Ще не вмерла". Теперішній голова Осередку інж. Василь Колодчин відкриваючи вступним словом концерт привітав понад 300 учасників, серед них немало представників установ Дітройту. Підкреслив великий вклад праці жіночого Т-ва „Просвіта", що вже довгі роки опікується домом. Проф. Ст. Віхара попросив на майстра церемонії.

Проф. Віхар висловив вдоволення з великої кількости учасників, представив цілий ряд відомих громадських діячів та позамісцевих гостей, а саме: Т. Вирсту, мистця-маляра з Парижу та його дружину Уляну, д-ра С. Росоху з Торонта, мистця Е. Козака, Марусю Бек, д-ра О. Марітчака, І. Бека, І. Корнія, проф. П. Гайду, В. Дигдалу й інших чільних громадян.

До першої точки програми попросив Василя Барнича, який промовляв, як Гриць Зозуля, за пером Едварда Козака. Виступ зробив на приявних помітне враження і гучним аплявзом нагороджено автора та його виконавця. Справжньою атракцією вечера був виступ гості з Парижу — солістки паризького радія Уляни Чайківської-Вирста. Під акомпаніямент проф. Марти Тарнавської вона виконала пісні: „Безталанна", „Стелися барвінку" та „Рідний край". Рясні і довгі оплески доказували, що співачка своїм голосом та виконанням здобула признання зібраної громади. Приявні також виявили сердечний привіт маестрові Темістоклеві Вирсті, знаючи його з виставки його малярства, відкритій в цій же залі попередніх тижнів, а згодом в „Комюніті Арт Сентер" при Університеті Вейн.

Вдалими під кожним оглядом був виступ танцювальних гуртків молодих дівчат та хлопців, які відтанцювали в'язанку народних танків. Особливо гурток танцюристів 8-11 років дівчат і хлопців вніс серед присутніх веселий настрій. Виступ підготовила відома Иоанна Драґінда-Кульчицька.

У дальшому згадано тих, що вложили свій труд для інших, а самі відійшли у вічність. Їхній список прочитав проф. Віхар і їхню пам'ять вшановано хвилиною мовчанки. Також належно доцінюючи труд тих, що цілі десятиліття своєю працею стають прикладом для інших, наділено Почесними Грамотами біля 30 прикладних членів Осередку.

Маруся Бек у змістовній промові накреслила початки створення Укр.-Амер. Осередку та його дому, а відтак представила його значення для громади. В ньому відбувалися імпрези не лише цієї частини громади, що згуртована біля нього, але різних загально-громадських діяльностей. Зараз, цілий ряд суспільно - громадських та культурних установ перенесли свій осідок до цього дому, і майбутнє Українсько-Американського Осередку, як громадського центру, забезпечене на довгі роки.

Безпосередньо після офіційної та вокально-мистецької частини відбувся бенкет. Пані, що займалися бенкетом, відомі громаді як добрі господині, приготовили смачну їжу.

Заключне слово сказав голова інж. Василь Колодчин, зложивши подяку виконавцям, позамісцевим та місцевим гостям і всім присутнім за участь.

В. П.

Український драмгурток у Югославії здобув золоту медалю

Загреб. — Відбувся вже 14-ий з черги Хварський фестиваль драматичних гуртків різними мовами народів федеральної держави Югославії. У фестивалі брали участь: Молодечий Театр з Београду-Білгороду, драматичні аматорські гуртки, що дають вистави різними мовами, з Тешні, Хюролу, Загребу, Дяковиці та з самого міста Хвари, де відбувся перегляд. Жюрі Фестивалю присудило перше місце і золоту медалю українському драматичному аматорському театрові з Нового Саду „Дядя", за виставу п'єси „Поліцаї" драматурга С. Мрожека. Український актор на прізвище Дюра Папгаргаі з м. Новий Сад був вирізнений, як найкращий актор з-поміж усіх учасників в п'єсі „Поліцаї", докладніший зміст якої не відомий.

✝ ВІДІЙШЛИ ВІД НАС

ДМИТРО РАПІЙ, член УНС Відд. 292 Б-ва св. Ів. Хрестителя в Дітройті, Миш., помер 22 січня 1969 р. на 81 р. ж. Нар. в с. Добре, пов. Стрий, Україна, і став членом УНС в 1940 р.
Вічна Йому Пам'ять!
П. Федик, секр.

ЮЛІЯ ПАВУКЕВИЧ, членка УНС Відд. 170 Т-ва Укр. Січ в Джерзі Сіті, Н. Дж., померла 28 вересня ц. р. на 80 р. ж. Стала членкою УНС в 1942 р. Полишила в смутку 3 синів і 8 внуків. Похорон відбувся 2 жовтня 1970 р. на цвинтарі Holy Cross, North Arlington, N.J.
Вічна Їй Пам'ять!
Д. Дидик, секр.

ЮЛІЯН РУСЕНКО, член УНСоюзу Відд. 161 Б-ва св. Василія в Амбрідж, Па., помер 25 вересня 1970 р. на 43 р. ж. Нар. в Арнолд, Па., і став членом УНС в 1958 р. Полишив у смутку дружину Долорес, сина Юліяна і доньку Анну, матір Катерину, 4 братів і сестру. Похорон відбувся 28 вересня 1970 р. на цвинтарі св. ап. Петра і Павла в Амбрідж, Па.
Вічна Йому Пам'ять!
А. Джула, секр.

ВОЛОДИМИР ҐІБА, член УНСоюзу Відд. 133 в Нюарку, Н. Дж., помер 8-го серпня 1970 р. на 76 р. ж. Став членом УНС в 1926 р. Полишив у смутку дружину Маю. Похорон відбувся 12 серпня 1970 р. на цвинтарі Голивуд в Юніон, Н. Дж.
Вічна Йому Пам'ять!
Секретар

ПАВЛО ГРАБАР, член УНС Відд. 270 Б-ва св. І. Хрестителя в Белвілі, Н. Дж., помер 24 вересня 1970 р. на 82 р. ж. Нар. в Бориславі, Зах. Україна, і став членом УНС в 1915 р. Полишив у смутку сина Івана з дружиною. Похорон відбувся 28 вересня 1970 р. на цвинтарі Holy Name, Jersey City, N.J.
Вічна Йому Пам'ять!
С. Островський, секр.

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНСОЮЗУ

НЕДІЛЯ, 8 ЛИСТОПАДА 1970 р.

КЛІВЛЕНД, Огайо. Місячні збори Т-ва Запор. Січ — 251 Відд. о год. 11:30 ранку в церковній залі св. ап. Петра і Павла при Вест 7-ій вулиці. В місяці грудні збори в неділю, 13-го, там же. — В. Козир, предс., Т. Шмаґала, секр.

ГАМТРАМК, Миш. Місячні збори Т-ва М. Шашкевича — 94 Відд. о год. 2-ій по пол. в Укр. Дем. Клюбі при вул. Грилінґ 2376. — М. Ворискевич, рек. секр.

СУБОТА, 14 ЛИСТОПАДА 1970 р.

ШИКАҐО, Ілл. Збори Б-ва св. ап. Петра і Павла 220 Відд. о год. 7-ій веч. в Союзовому Домі. Проситься вирівняти чл. вкладки. — Управа.

Розшуки

ГАЄВСЬКИЙ-БРОНЕВИЧ Алексаyдер Станиславович, ур. 2. листопада 1921 в Староконстантонові, син Станислава і Марії з дому Анчарської, шукає його матір і сестра Леонтина, зам. **ЮРЧИК**. Хтонебудь знав би про місце побуту пошукуваного, або він сам, прошений є зголоситися на адресу:

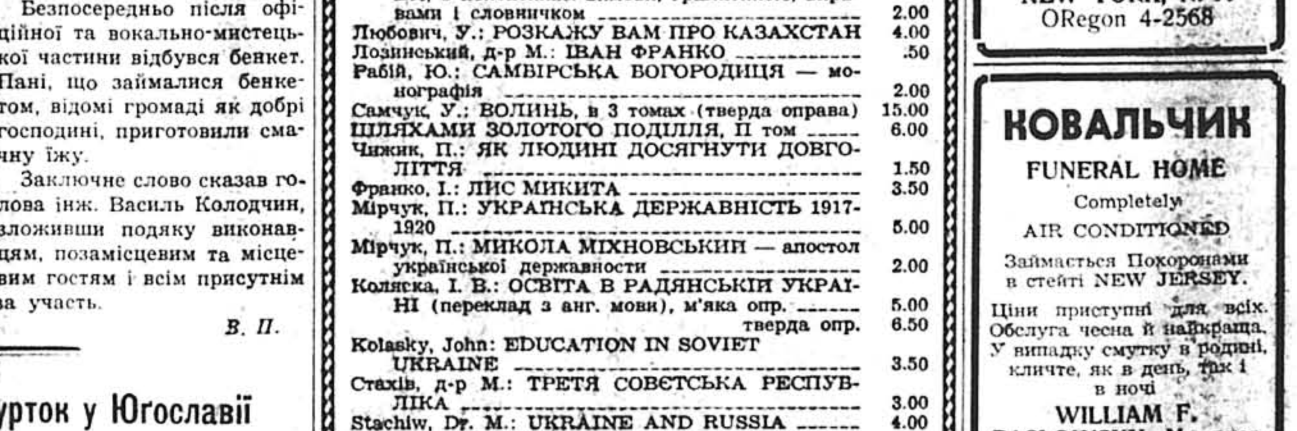
Stefania Sterpak
911 N. Franklin St. Apt. 316
Philadelphia, Pa. 19123
Проситься інші газети про передрук.

ПОШУКУЄ
ОЛІЙНИКА ВАСИЛЯ
його сестра
ДУДЧАК ЕВДОКІЯ АНДР.
з України. Хто знає про нього, або він сам, писати на адресу:
F. Iskalo
181 Gorton Street
Buffalo, N.Y. 14207

Різне

ПЕРЕПРОШУЮ. Під час З'їзду Вережанців в дні 24-го жовтня ц. р. в Ню Йорку, я висловився неправдиво на адресу заслуженої української фірми „АРКА" при 7-ій вулиці в Ню Йорку. На цьому місці я перепрошую фірму „АРКА" та її власників. —
Іван Кедрин.

ТАРЗАН, Ч. 6455. Тарзан перевіряє третій лік

Із стрімкої скелі знімається вгору гейзер, що його вождь Меду називає третім ліком для спаралізованих ніг медсестри Наомі.

Вночі при великому місяці, Тарзане, ця скеля дає більше третього ліку, як у будь-котрому іншому часі!

Це тепле, пахне сіркою і якимсь металем, якого не можу розгадати.

Не бійся, Наомі! Просто довір мудрості наших приятелів!